

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
 Telefon Nr 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89
 Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
 Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe.

Cena egz. **25 gr.**

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji
 Komunikaty, przesłane redakcji, nie będą uwzględnione.
 Rękopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
 Cena ogłoszeń i prenumeraty umieszczona jest na ostatniej stronie.

SWIĄTECZNY NUMER „NOWEGO DZIENNIKA“

ukaze się w znacznie zwiększonej objętości i podwójnym nakładzie
 dnia 2-go kwietnia b. r.

i zawierać będzie oprócz szeregu prac najwybitniejszych
 sił publicystycznych i literackich

ZWIĘKSZONY DZIAŁ INSERATOWY

Zamówienia do działu inseratowego przyjmuje:

Administracja „Nowego Dziennika“, Kraków, Orzeszkowej 7. - Telefon 102-79

SZCZYT DOSKONAŁOŚCI

REVUE

„Wicher“ w Cherbourgu

Paryż 26. 3. PAT. Ambasada otrzymała drogą radiową zawiadomienie, że kontrtorpedowiec „Wicher“, na którego pokładzie znajduje się jadący z Madery Marszałek Piłsudski, zawinie do portu w Cherbourg dzisiaj wieczór lub jutro rano. Ambasador Chłapowski wyjeżdża dzisiaj w towarzystwie attache wojskowego płk. Bieżyńskiego do Cherbourga na spotkanie Marszałka Piłsudskiego.

Podziękowanie dla rządu portugalskiego

Lizbona 26. 3. PAT. Minister Perłowski wyjechał w dniu dzisiejszym do Madrytu. Wczoraj złożył rządowi portugalskiemu podziękowanie rządu polskiego za gościnność okazaną marszałkowi Piłsudskiemu. Ze swej strony, marszałek Piłsudski przesłał telegraficznie swe podziękowania rządowi portugalskiemu.

Niepokoje w Hiszpanji

Madryt 26. 3. PAT. Agencja „Fabra“ donosi: Niektóre elementy radykalne, korzystając z przywrócenia gwarancji konstytucyjnych, jak również akcja wywrotowa wśród studentów spowodowały w Madrycie niepokój. Policja zmuszona była interweniować, przyczem wywiązała się wzajemna strzelanina, w wyniku której jeden członek gwardji cywilnej został zabity a kilkanaście policjantów i osób cywilnych odniosło rany. Mimo tego zajścia, rząd nie zezwodził na obronę przez siebie drogi. Komunikat wczorajszy do prasy przypomina o przywróceniu swobód konstytucyjnych i zaznacza, że rząd bronić będzie porządku przez zastosowanie wszelkich prawnie przewidzianych środków.

Pogrzeb Hermana Müllera

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Berlin 26. 3. (Sch) Dziś popołudniu odbył się pogrzeb dawnego kanclerza Rzeszy, przewodniczącego frakcji socjalno-demokratycznej Reichstagu Hermana Müllera. Ulice, które remi przechodził kondukt pogrzebowy, udekorowano flagami państwowymi i narodowymi. Po obu stronach jezdni ustawiły się niezliczone tłumy publiczności. Na pogrzeb przybyły liczne delegacje z całego kraju i zagranicy. M. in. przybyli premier duński Stauning, dawny kanclerz Renner i burmistrz Wiednia Seitz, jako delegaci z Austrii, Enil Vanderfelde (Belgja), Leon Blum (Francja), burmistrz Amsterdamu Vliegen i sekretarz Międzynarodówki w Zurychu dr. Fr. Adler. W poście wzięli udział członkowie rządu z kanclerzem Brüningem na czele oraz cały korpus dyplomatyczny.

Rokowania o pożyczkę we Francji

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 26. 3. Sin. Wiceminister skarbu pułk. Koc wyjechał do Paryża w związku z rokowaniami pożyczkowymi, prowadzonymi od dłuższego czasu na rynku francuskim. Po-

wrócił wiceministra Koca nastąpić ma w najbliższych dniach. Wiceminister Koc nawiąże w Paryżu kontakt z min. Zaleskim w sprawie rokowań pożyczkowych.

Ankieta konstytucyjna rozpoczęta

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 26. 3. Sin. Zgodnie z uchwałą komisji konstytucyjnej Sejmu w sprawie rozpisania ankiety wśród uczonych na temat zmiany konstytucji rozesłał marszałek Sejmu Switalski do 27 osób i 4 towarzyszt prawnych pismo treści następującej:

Warszawa, 25 marca 1931.

Komisja konstytucyjna Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej na posiedzeniu z dnia 17 marca 1931 uznała za pożądane dla swoich prac nad zmianą konstytucji zasięgnąć opinii znawców w przedmiocie zagadnień, poruszonych w szczegółowym podziale referatów, przyjętym przez komisję za podstawę pracy. Komisja postanowiła zarazem zwrócić się o udzielenie opinii do towarzyszy naukowych oraz osób, które interesują się zagadnieniem ustroju państwowego, jak profesorów prawa, albo autorów prac naukowych w tym zakresie. Stosownie do powyższego życzenia komisji konstytucyjnej przesyłam przyjęty przez komisję wykaz zagadnień. Przypuszczam, że W. Pan zechce wypowiedzieć co do nich swą opinię. Korespondencję proszę kierować pod adresem biura Sejmu Warszawa, dla komisji konstytucyjnej.

Podpisany: Switalski.

Oto spis profesorów i instytucji, które otrzymały powyższe zaproszenie: Władysław Abraham, Michał Bobrzyński, Stanisław Bukowiecki, Józef Buzek, Zygmunt Cybichowski, Edward Dabanowicz (autor konstytucji marcowej),

Piotr Dumin Borkowski, Stanisław Estreicher, Stanisław Grabski, Władysław Grabski, Konstanty Grzybowski, Jan Rumieński, Maurycy Jaroszyński, inż. Czesław Klarner, Adam Krzyżanowski, Ludwik Kulczycki, Stanisław Kutrzeba, Władysław Maliniak, Antoni Peretiatkiewicz, Leon Piniński, Michał Rostworowski, Maciej Staniewski, Stanisław Perzyński, Władysław Studnicki, Adolf Suligowski, Kazimierz Zakrzewski, Władysław Zawadzki, dalej Towarzystwo Prawnicze w Warszawie, Polskie Towarzystwo Polityki Społecznej w Warszawie, Towarzystwo Prawnicze im. Daniłowicza w Włocławku i Stała Delegacja Zrzeszeń i Instytucji Prawa w Warszawie.

Warszawa 26. 3. (Sin) Marszałek Senatu Raczkiewicz odwiedził dzisiaj w godzinach popołudniowych marszałka Sejmu, z którym odbył konferencję.

Reichstag odroczonego do października

Berlin 26. 3. (Sch) Reichstag zakończył dzisiaj obrady i odroczył się do 13 października br. W czasie przerwy obradować będą poszczególne komisje. Przy końcu dzisiejszego posiedzenia Reichstag przyjął ustawę o pomocy wschodniej 309 głosami przeciw 65.

Tradycja polityczna w walce z demagogią baronów prasowych

Tło wyborów uzupełniających w Westminster

(Od naszego korespondenta londyńskiego)

Londyn, 20 marca

(L) Te uzupełniające wybory w obwodzie Westminsteru — w centrum Londynu i w centrum imperjum — których wynik dziś ogłoszono, były i prawdopodobnie pozostaną najbardziej interesującymi i najbardziej brzemienne w skutki wyborami uzupełniającymi obecnego parlamentu. Dwa dziesiątki tysięcy ludzi, które wczoraj o północy zalegały ulice otaczające ratusz Westminsteru, były świadkami historycznej chwili, której możliwy wpływ na wewnętrzne polityczne życie Anglii i na jej politykę zewnętrzną jest już dziś widoczny. Baldwin, o którego skórę toczyła się bezpośrednia walka, oświadczył w ciągu walki wyborczej, że chodziło w niej o rzecz nie mniejszą aniżeli konstytucja i demokracja brytyjska; że wezwanie rzucone tradycji i samorządności brytyjskiej było nie mniej groźne aniżeli w 1926 roku przez fakt strajku generalnego. Najprawdopodobniej nie przesadzał on. Że nie przesadzał, widzieć można z faktu, że w tej walce jednego konserwatysty przeciw drugiemu oficjalny kandydat partii konserwatywnej miał jawne i czynne poparcie liberalów i socjalistów. Instynktownie politycznie świadoma opinia publiczna Anglii zmobilizowała się przeciw dyktaturze „bezczelnej plutokracji”, jak ją nazwał Baldwin.

Westminsterski obwód, to arystokratyczna dzielnica, która od dziada i pradziada wybierała konserwatywnych członków parlamentu i prawdopodobnie wybierać ich będzie w przyszłości. W tej dzielnicy zgłosił się jako kandydat wybitny przemysłowiec, ogłaszając się konserwatystą, lecz niezawisłym konserwatystą, którego celem jest rzućnięcie rękawicy kierownictwu Baldwina zwłaszcza na polu polityki w Indiach i cel żywnościowych. Co do Indiach oskarżał on Baldwina o zbyt umiarkowanie, idące na lep socjalistycznych i nacystycznych haseł; co do cel żądał on ich zdeklarowania się za nałożeniem cel żywnościowych i handlowych w imię ochrony przemysłu, rolnictwa i ścisłych stosunków z dominjami. Ani w tych żądaniach ani w opozycji przeciw Baldwinowi nie byłoby nic nadzwyczajnego. W łonie partii konserwatywnej zadowolenie z kierownictwa Baldwina nie jest bynajmniej powszechne; można śmiało powiedzieć, że największą jego zaletą jest fakt, że niema nikogo lepszego od niego. Nie można też powiedzieć, że panuje w obozie konserwatywnym jednomyślność na tle Indiach lub cel. Lecz Sir Ernest Petter, ów niezawisły kandydat, zyskał od razu poparcie Lordów Beaverbrook'a i Rothermer'a, właścicieli najpotężniejszych gazet londyńskich i potentatów finansowych. A zyskał je w takich okolicznościach, że było jasne, że inicjatywa jego kandydatury wyszła od baronów prasowych. Tych potentatów prasowych łączy nietylko wspólna polityka, ile osobista niechęć przeciw Baldwinowi. Gdy więc Sir Ernest Petter zapowiedział, że głównym celem jego kandydatury jest protest przeciw obecnemu kierownictwu partii, każdy wiedział, skąd wiatr wieje. W jednej chwili przedmiotem walki wyborczej stały się nie kwestie polityki i nawet nie kwestie kierownictwa partii, lecz bardziej zasadniczy problem: czy kierownictwo historycznej partii politycznej ma być rzeczą dyktatu dwóch osobników posiadających cztery najbardziej czytane gazety londyńskie, czy też parlamentarnej partii. Ba, więcej, wyborcy w Westminster stali się w jednej chwili sędziami w sprawie — która równie interesuje wszystkie trzy partje — czy prasa ma się stać jawnie i formalnie decydującym czynnikiem politycznym, wyższym i skuteczniejszym aniżeli tradycyjna organizacja angielskiego systemu partyjnego.

Prasa angielska słusznie uważana jest za

pierwszą w świecie pod względem organizacji, jakości i ilości informacji, i publicystycznej uczciwości. Jest to komunałem — i prawdziwym komunałem — że gazety angielskiej nie można kupić. Można też śmiało powiedzieć, że naogół fałszywe informacje nie ukazują się w gazetach angielskich. Nie znaczy to, że te same fakty są komunikowane czytelnikom w identyczny sposób. Lecz różnica polega nie w odmiennym przedstawianiu faktów, lecz w nacisku i objętości informacji. Ten ogólny charakter prasy angielskiej nie uległ wielkiej zmianie gdy dzienniki stały się w ostatnich czasach prywatną własnością osób i grup ściśle związanych z jedną z partji politycznych. Jedyny wyjątek stanowiły i stanowią dzienniki Beaverbrooka („Daily Express“ i „Evening Standard“) i Rothermera („Daily Mail“ i „Evening News“). Te dzienniki stały się służą nie politycznych partji i ideologii, lecz poglądów, kaprysów, niechęci i antypatyj swych właścicieli. Lord Beaverbrook uczynił z nich narzędzie swej krucjaty tariffowej; Lord Rothermere swego reakcjonizmu i braku odpowiedzialności w sprawie Indji, Rosji i każdej prawie kwestji zagranicznej, wliczając Ligę Narodów. Łączy obu lordów wspólna niechęć ku Baldwinowi, niechęć, której od lat dawali konsekwentny i zjadliwy wyraz na łamach swej prasy. Wielu sądzi, nie bez dozy słuszności, że te różnice polityczne są tylko pozorem, poza którym leży nienawiść ku obecnemu przywódcy partji konserwatywnej. Lecz ich gazety są najbardziej czytane; one zawierają najdokładniejsze sprawozdania z procesów kryminalnych i wyścigów footballo-

Przy cierpieniach pęcherzyka żółciowego i wątroby, kamieniach żółciowych, zolaczce, naturalna woda gorzka „Franciszka-Józefa” znakomicie ułatwia trawienie. Ządać w aptekach, drogeriach.

wych; one ofiarowują swym czytelnikom nagrody i ubezpieczenie przed wypadkami. One apelują do najszerzych kół wyborców. Nic więc dziwnego, że w ostatnich dwóch uzupełniających wyborach kandydat Beaverbrooka uzyskał więcej głosów aniżeli oficjalny kandydat konserwatywny. Lecz w tych wyborach różnice na tle programu i polityki były jeszcze pozornie w centrum dyskusji. W Westminster kierownictwo partji konserwatywnej stało się głównym i wyraźnie przez niezawisłego konserwatystę określonym przedmiotem walki. Czy ma obecny przywódca opozycji Jęgo Królewskiej Mości i przyszły premier być wybierany przez partję konserwatywną w Izbie Gmin i Lordów, czy przez dwóch bogatych właścicieli gazet, którzy, nadmiar, w swych metodach żurnalistycznych odbiegli najwidoczniej od zasad i tradycji żurnalizmu angielskiego? Rękawica została rzucona. Podjęła ją partja konserwatywna, podjęły ją inne partje, które widziały jasno, że „res nostra agitur”; podjął ją Baldwin, ów spokojny i flegmatyczny gentleman, rolnik i przemysłowiec, filozof między politykami, którego ideałem jest wrócić do swej farmy w Worcestershire i hodować świnię, który politykę traktuje jako zaburzenie swego prywatnego spokoju i który zadziwia swzone towarzystwa lacińskich i greckich specjalistów swą znajomością klasyków. Ten to spokojny Baldwin rzucił się w wir walki wyborczej i mówił o „żądzy władzy skojarzonej z nieodpowiedzialnością prosty tułki w historii stuleci”. Arystokratyczny Westminster stał się interesującym miejscem w o-wym wyborczym tygodniu. Wybór oficjalnego kandydata konserwatywnego przeważającą większością głosów jest dowodem, że w ważnych chwilach ogół wyborców brytyjskich nie jest głuchy na głos odpowiedzialności, prawdziwej demokracji i haseł „fair play“.

Ważą się losy rządu MacDonalda

Londyn, 26. 3. PAT. Na posiedzeniu Izby Gmin MacDonald zaproponował omówienie wniosku konserwatystów o rotum zaufania dla rządu w najbliższą środę Baldwin jednak nie zgodził się na tę propozycję stwierdzając że będzie się domagał omówienia tego wniosku po ferjach wielkanocnych. Partja liberalna zadecyduje o swem stanowisku wobec wniosku kon-

serwatystów dopiero po przemówieniu MacDonalda Premier dał do zrozumienia, że o ile w głosowaniu nad wnioskiem konserwatystów zostanie pobity rząd prawdopodobnie poda się do dymisji. Możliwe też, że premier wystąpi z propozycją przeprowadzenia powszechnych wyborów.

Passfield wniósł prośbę o dymisję?

Londyn, 26. 3. ZAT. Jak donosi „Jewish Chronicle”, minister kolonij lord Passfield wniósł prośbę o dymisję. Urzędowy komunikat jednak o dymisji ogłoszony zostanie dopiero w czerwcu.

Następcą Passfielda będzie obecny minister dla spraw dominjów Thomas. Lord Passfield ma

nadal pozostać w rządzie jako minister bez teki.

Min. Thomas jest przywódcą kolejarzy angielskich. W roku 1929 otrzymał polecenie opracowania projektu walki z bezrobociem. Od czerwca 1930 zajmuje stanowisko ministra dla spraw dominjów.

Zjazd socjologów polskich

Poznań 26. 3. PAT. Dzisiaj przedpołudniem została otwarta w Poznaniu pierwsza konferencja socjologów polskich. Na zjazd przybyło wielu wybitnych naszych socjologów jak prof. Ludwik Krzywicki, Ludwik Kulewicki i prof. Makowski. Obrady zagał imieniem Polskiego Instytutu socjologicznego prof. Znamięcki. poczem nastąpiły przemówienia powitalne. Pierwszy przemówił wojewoda poznański p. Raczyński, poczem kolejno składali życzenia owocnej pracy konferencji delegat ministra pracy i opieki społecznej radca Jankowski, dyr. Zaleski imieniem prezydenta m. Poznania, dziekan wydziału humanistycznego uniwersytetu poznańskiego prof. Kleczkowski i przedstawiciel wyższej szkoły dziennikarskiej w Warszawie p. Jarkowski. Z kolei konferencja ukonstytuowała się, wybierając na prezesa prof. Krzywickiego. Następnie przystąpiono do obrad merytorycznych. Pierwszy referat wygłosił prof. Makowski.

Lotnicy polscy w Afryce

Warszawa 26. 3. PAT. W dniu wczorajszym wylądowali nasi lotnicy kpt. Skarżyński i por. inż. Markiewicz w miejscowości Luebo. Odległość między Elizabethville skąd lotnicy wystartowali a Luebo wynosi około 1200 km. Początkowo lotnicy zamierzali lądować w Lulua burgu, położonym w odległości 900 km. od Elizabethville. Wykonali więc etap dłuższy od zamierzonego. Luebo jest małą osadą w Kongo, położoną nad rzeką tej samej nazwy u ujścia jej do rzeki Lulua. Dzisiaj rano lotnicy odjechali do Leopoldville stolicy prowincji Kongo-Kasaia, leżącej na lewym brzegu rzeki Kongo, która oddziela ją od Brazzaville, stolicy francuskiej Afryki równikowej.

Warszawa 26. 3. (Sin) Od 1 kwietnia, urzędowanie w instytucjach państwowych trwać będzie od godz. 8 — 3 pop., w soboty do godziny 1'30.

Ścisłe porozumienie francusko-angielskie

Paryż 26. 3. PAT. Prasa poranna podkreśla doniosłość wczorajszych narad między Briandem a Hendersonem. Była to prawie konferencja franko-brytyjska — pisze w „Journal” St. Brice. Jeśli zachodzą jeszcze pewne trudności co do uzgodnienia punktu widzenia obu rządów w kwestji porozumienia morskiego, to Briand i Henderson uzgodnili zupełnie swoje stanowiska wobec ostatnich posunięć niemiecko-austrjackich w kwestji unji celnej Porozumienie, które miało wczoraj miejsce w ministerstwie spraw zagranicznych — pisze „L'Ouvre” — dało wyniki doskonałe. Według Wielkiej Brytanji i Francji Rada Ligi ma coś do powiedzenia w sprawie unji celnej, projektowanej przez Wiedeń i Berlin. Jest zupełnie

zrozumiałe, z jakiego tytułu projekt ten ma Ligę Narodów obchodzić. W protokole genewskim z dnia 4. 10. 1922 r. Austria zobowiązała się wobec mocarstw, które zagwarantowały udzieloną jej pożyczkę, a mianowicie wobec Francji, Anglii, Italji i Czechosłowacji, że nie rozpocznie żadnych rokowań, mogących na ruszyć jej niepodległość gospodarczą lub polityczną. Jedno z państw, które protokół ten podpisało, a które nie należy do składu Rady Ligi, np. Czechosłowacja, może więc prosić Radę Ligi, ażeby wypowiedziała się w tej kwestji i orzekła na sesji majowej, czy zasady porozumienia, ustalone przez Berlin i Wiedeń w toku ich rokowań co do unji celnej, zgodne są z protokołem genewskim z r. 1922.

Interwencje dyplomatyczne u Schobera

Wiedeń 26. 3. PAT. Komunikat urzędowy donosi, że wicekanclerz Schober przyjął wczoraj popołudniu posła angielskiego Phippsa, który doniósł mu o zaniepokojeniu jakie wywołał w Anglii niemiecko-austrjacki układ gospodarczy. Rząd związkowy Austrii — oświadczył Schober — jest zdania, że umowa między rządem niemieckim i austriackim mieści się w zupełności w ramach protokołu genewskiego z r. 1922. Rząd austriacki nie ma nic przeciw temu, ażeby rządy, które podpisały ten protokół, zbadały prawną stronę umowy. Badanie tej umowy z punktu widzenia politycznego, zdaniem rządu austriackiego, nie

wchodzi zupełnie w rachubę wobec charakteru czysto gospodarczego umowy.

Wiedeń 26. 3. PAT. Poseł rumuński w Wiedniu Prebiceanu złożył wczoraj wizytę wicekanclerzowi Schoberowi, prosząc o tekst projektowanego układu celnego niemiecko-austrjackiego w celu umożliwienia rządowi rumuńskiemu zaznajomienia się z tą umową. Wicekanclerz oświadczył, że umowa projektowana jest traktatem gospodarczym o charakterze regionalnym i że na komisji paneuropejskiej Niemcy i Austria przedłożą odezwę, skierowaną do innych państw europejskich, wzywając je do przystąpienia do tego układu.

Ostre wystąpienie Benesza

(telegram własny „Nowego Dziennika”)

Praga 26. 3. (R) Na dzisiejszym posiedzeniu komisji zagranicznej parlamentu czechosłowackiego wypowiedział się minister spraw zagranicznych dr. Benesz w sprawie austriacko-niemieckiej unji celnej. Dr. Benesz m. in. oświadczył: „Całą sprawę należy ująć z trzech punktów: gospodarczego, politycznego i prawnego. Ze stanowiska politycznego i gospodarczego projekt ten byłby tylko wtedy zadawalający, gdyby był wykonany w ramach obejmujących całą Europę i gdyby był zmieniony tak, aby odpowiadał interesom wszystkich państw. Tak jednak, jakim jest dziś nie odpowiada naszym interesom gospodarczym ani politycznym a nawet je narusza. Układ ten mógłby także zaszkodzić interesom innych państw i zagrozić poważnie pokojowi w Europie Środkowej. Stawiana jest także kwestja „Anschlusu” politycznego, co do którego nasze stanowisko jest wszystkim dobrze znane. Z tego też powodu plan musimy odrzucić. Co się tyczy strony prawnej, stawiana jest zupełnie słusznie kwestja, czy plan ten nie narusza innych zobowiązań, zawartych w traktatach pokojowych a szczególnie w traktacie z St. Germain i w protokole genewskim z 1922 r. Naszym zdaniem, wykonanie planu naruszyłoby te zobowiązania. Uważam zatem, że

Briand i Henderson postąpili właściwie, orzekając, że cała ta sprawa unji celnej musi być zbadana przez Ligę Narodów. Sadzę, że w Genewie zapadnie wyrok sprawiedliwy i politycznie rozsądny. Chodzi przecież o sprawę doniosłą dla pokoju europejskiego”.

Nadzwyczajna konferencja Małej Ententy

Paryż 26. 3. (R) „Oeuvre” dowiaduje się, że na skutek porozumienia rządu czechosłowackiego z rządem rumuńskim ma być zwołana nadzwyczajna konferencja państw Małej Ententy, która zajmie się zbadaniem sytuacji, jaka obecnie powstała w następstwie zawarcia austriacko-niemieckiego układu gospodarczego.

Stany Zjednoczone zażądają wyjaśnień

Wiedeń 26. 3. PAT. Dzienniki donoszą z Waszyngtonu: Rząd Stanów Zjednoczonych zamierza prosić Niemcy i Austrię o wyjaśnienie skutków, jakie mógłby mieć układ celny niemiecko-austriacki na klauzulę najwyższego uprzywilejowania, zawartą w traktatach handlowych obu państw ze Stanami Zjednoczonymi.

Zwrot w opinii angielskiej

Telegram własny „Nowego Dziennika”

London 26. 3. (L) Po wczorajszej interwencji angielskich reprezentantów dyplomatycznych w Wiedniu i Berlinie zaznacza się w dzisiejszej prasie angielskiej ostrzejszy kurs przeciw austro-niemieckiej umowie gospodarczej. Nastąpiło to niewątpliwie także z powodu niedelikatnej odpowiedzi kanclerza dra Brüninga. Liberalny „News Chronicle” wyraża obawę, że nie chodzi tu wyłącznie o unję celną. Najlepiej byłoby, aby całą tą sprawą zajęła się szczerze Liga Narodów.

„Times” wykazuje konieczność zbadania układu austriacko-niemieckiego nie tylko pod względem legalności, lecz także z punktu politycznego i gospodarczego.

„Daily Herald”, organ Partji Pracy, dopatruje się w odpowiedzi Brüninga podejścia Li-

gi Narodów przez Niemcy. Dziennik twierdzi, iż nie ulega wątpliwości, że Anglja i Francja postawią tę sprawę na porządku dziennym przyszłej sesji Rady Ligi.

Organ Labour Partji ostró atakuje Brüninga

London 26. 3. (L) W artykule wstępnym „Daily Herald” atakuje dziś w niezwykle ostry sposób kanclerza dra Brüninga i rząd niemiecki którego stanowisko w kwestji układu austro-niemieckiego uważa za pożałowania godne i niezrozumiałe. Wyrażenie kanclerza — pisze dziennik — że niedopuszczalne jest badanie układu przez Ligę Narodów jest czemś więcej aniżeli zwyczajną niegrzecznością. Nie jest rzeczą rzeczą Niemiec decydować o Liga Nar-

CHIRURG

702

potrzebny. Oferty i krótki życiorys przesłać do Zarz. Gminy Żyd. w Łomży wj. Białostockie

Współpraca parlamentarna polsko-francuska

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 26. 3. (Sin) Prezes polskiego zarządu grupy parlamentarnej polsko-francuskiej pos. Janusz Radziwiłł wysłał dziś depeszę z zapewnieniem współpracy do prezesa Izby Deputowanych Buissona oraz prezydenta Senatu Doumera. Należy podkreślić, że prezes Radziwiłł pominął prezesa francuskiej grupy parlamentarnej polsko-francuskiej, a mianowicie pos. Locquina, socjalistę, który w swoim czasie interwenjował w sprawie wyborów oraz w sprawie Brzeźtia. Prezydent Izby Deputowanych Buisson jest również socjalistą i należy do Ligi Obrony Praw Człowieka, która występowała przeciwko pacyfikacji.

Sprawa wycieczki do Rosji niezadecydowana

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 26. 3. (Sin) PAP. donosi: W prasie ukazały się informacje o planowanej przez kółka przemysłowe wycieczce do Rosji. Lewiatan komunikuje, że sprawa odbycia wycieczki nie jest jeszcze zadecydowana ani nie jest ustalona marszruta i plan wycieczki.

Zniżka cen papieru

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 26. 3. (Sin). Na ogólnym zebraniu związku papierni polskich postanowiono obniżyć cenę papieru rotacyjnego o 7 i pół procent, innych gatunków od 4 — 8 procent.

Śledztwo w sprawie Powszechnego Zakładu Kredytowego

Lwów 26. 3. PAT. „Gazeta Poranna” dowiaduje się, iż śledztwo sądowe, prowadzone w sprawie nadużyć popełnionych przez Powszechny Zakład Kredytowy we Lwowie, dostarczyło obfitego materiału dowodowego przeciwko dyrektorom tej instytucji, którzy — jak wiadomo — zbiegli przed kilku tygodniami zagranicę. Dotychczas ustalono, że straty, wyrządzone przez tę instytucję, dochodzą do kwoty pół miliona złotych.

Borysławska afera naftowa

Lwów 26. 3. PAT. „Gazeta Poranna” donosi, że w związku z aferą naftową wyjechał do Borysławia okręgowy sędzia śledczy w Samborze, celem dalszego przesłuchania świadków. Przesłuchano kilka osób. Śledztwo trwa w dal szym ciągu, a wyniki jego trzymane są w tajemnicy.

Wczorajsze ciągnięcie loterii

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 26. 3. (Sin) W czasie dzisiejszego ciągnięcia loterii padły następujące wygrane: 15.000 zł. wygrał Nr. 13,812, 180,998 — 10.000 zł. Nr. 94,932. — 5.000 zł. Nr. 130,981, 146,648 — 3.000 zł. Nr. 83,010, 83,574, 129,444, 197,947.

dów może badać, a czego nie może. Nie jest też w żadnym wypadku obowiązujące twierdzenie dra Brüninga, że nowy układ nie koliduje z protokołem genewskim z 1922 r. Jest to za patrywanie nie mające żadnego znaczenia, tem bardziej, że protokół dotyczy tylko Anglii, Francji, Włoch, Czechosłowacji i Austrii. Rząd Rzeszy nie ma żadnej kompetencji do wyrażania sądu a już szacunkiem jest stawiać w magana w formie brutalnej. Może to sprawie tylko zaszkodzić tembardziej jeżeli się autorytet Ligi Narodów prowokuje. Byłoby też wskazane, aby kanclerz zmienił swoje zapatrywanie, a zarządem Loterii przyjął propozycję Hendersona, aby sprawę przekazać Lidze Narodów”.

MA HORYZONCIE POLITYCZNYM.

Liberali angielscy zachowują swą niezależność

Onegdaj odbyła się w Londynie konferencja frakcji parlamentarnej liberalów, która 37 głosami przeciw 17 przyjęła proponowaną przez Lloyda Georgea rezolucję, w myśl której partja liberalna zachowuje nadal swoją zupełną niezależność w stosunku do Partji Pracy. Partja liberalna będzie w parlamencie popierać gabinet MacDonalda, jeśli tenże uzgodni politykę swą w zasadniczych liniach z postulatami liberalów. Rezolucja ta ma być przedłożona konferencji kandydatów liberalnych do przyszłych wyborów parlamentarnych, a ogłoszona zostanie po jej ewentualnym przyjęciu. Jak z tego wynika, pogłoski o utworzeniu między Partją Pracy a liberalami parlamentarnej wspólnoty pracy i o wstąpieniu Lloyda George'a do gabinetu MacDonalda, okazały się nieprawdziwymi.

Jeszcze o interesach ministra Flandina

Jak już donieśliśmy, komisja śledcza parlamentu francuskiego, wyloniona dla afery Oustrica, przedłożyła parlamentowi wniosek, o postawienie w stan oskarżenia czterech wybitnych polityków, m. in.: Pereta, byłego ministra sprawiedliwości w gabinecie Tardieu'a, oraz byłego ambasadora francuskiego w Rzymie, Besnarda. Kto wie, czy taki sam los nie czeka p. Flandina, ministra finansów w gabinecie Laval'a.

Przypominamy, że premier Laval zdołał na razie uratować swego kolegę Flandina, którego stosunek do zbankrutowanego „Aeropostale” odślonili w parlamencie socjaliści. Obecnie ogłasza centralny organ socjalistyczny „Populaire” nowe rewelacje skandaliczne, dotyczące działalności Flandina z roku 1924. Flandin był wówczas podsekretarzem stanu w ministerstwie aeronautyki. Postanowiono zlikwidować nagromadzone podczas wojny magazyny aeronautyki francuskiej. Oceniono wartość tego magazynu co najmniej na miliard franków, a dzieło likwidacji poruczono Flandinowi. Ze swego zadania wywiązał się Flandin w ten sposób, że utworzył konsorcjum fabrykantów aeroplanów, które całe dzieło likwidacji wzięło w swe ręce. Likwidacja nastąpiła bez kontroli parlamentu i przyniosła skarbowi olbrzymie szkody, albowiem fabrykanci prawie za bezcen nabyli całkiem dobry towar. W najbliższych czterech latach zarobiło konsorcjum na tej likwidacji około 180 procent czystego zysku. Między klientami tego konsorcjum był też skarb państwa, który za motory płacił po 3000 franków, chociaż konsorcjum nabyło je od państwa po 62 franki. Szczytem jednak całego skandalu jest okoliczność, że Flandin albo był, albo później stał się doradcą prawnym fabrykantów, którzy na państwie tak doskonale zrobili interes. Partja socjalistyczna zamierza wystąpić z wnioskiem o zbadanie całej tej sprawy.

PIĄTEK, 27 MARCA

Kraków (313) 11'40 Przegł. prasy PAT. 11'58 Sygnał, hejnał. 12'10 Gramof. 13'10 Kom. meteor. 14'20 Kom. gosp. 14'40 Odczyt dla maturzystów: „Kazimierz Wielki” (dział: Historia). 15 Dla maturzystów: „Odrodzenie i humanizm” (dział: Historia). 15'50 Lekcja j. franc. 16'15 Kącik krótkofalowy. 16'25 Komun. 16'30 Gramof. 17'15 Odczyt pt. „Bliźnięta ludzkie a zwierzęce” — wygl. dr. E. Godlewski. 17'45 Koncert ork. detej (Rózycki, Zarzycki). 18'45 Kozmait, komun. 19'10 Odczyt pt. „Teoria względności w literaturze” — wygl. dr. Z. Leśnodorski. 19'25 Dla detektorowiczów. 19'30 Gramof. 19'40 Dziennik prasowy. 20 Pogadanka muzyczna 20'15 Koncert Filh Warsz. (Wiechowicz, Wieniawski, Mendelsohn), komun., retransmisja ze stacyj zagran. 24 Hejnał.

Warszawa (14117) 11'40—24 p. Kraków.

Katowice (408.7) 11'40 PAT. 11'58 Sygnał, hejnał. 12'10 Gramof. 13'10 Kom. meteor. 14'20 Kom. gosp. 14'40 Dla maturzystów (p. Kraków). 15'50 Lekcja j. franc. 16'10 Komun. 16'25 Dla dzieci. 16'40 Gramof. 17'15 Odczyt (p. Kraków). 17'45 Koncert (p. Kraków). 18'45 D. c. powieści. 19 Rozmait. 19'15

Zydowskie stronnictwa polityczne wobec wyborów do gmin żydowskich w b. Kongresówce

II. Ugrupowania sjonistyczne

Wszystkie ugrupowania sjonistyczne zajęły już stanowisko wobec wyborów do gminy żydowskiej. Mizrahi i ogólna Organizacja Sjońska uczyniły to na specjalnie w tym celu zwołanych Radach Partyjnych, Hitachdut zaś i Poale Sjon (prawica) drogą okólnika partyjnego. Mizrahi postanowiła wystąpić samodzielnie we wyborach, podobną uchwałę powzięła Rada Partyjna ogólnej Organizacji Sjońskiej w b. Kongresówce, Poale Sjon wystawia wszędzie odrębne listy. Hitachdut zaś uzależnił udział swych grup lokalnych w wyborach od każdorazowej decyzji Komitetu Centralnego.

W zwyczajnych warunkach wyborów do gmin żydowskich, samodzielne wystąpienie każdego z ugrupowań sjonistycznych nie wywołałoby żadnych komentarzy. Gmina żydowska jest bowiem tym terenem, w którym powinna odbywać się walka ideowa ugrupowań żydowskich, różniących się co do programu i ujmowania zasadniczego celu gminy żydowskiej. Różnice programowe są coprawda między ugrupowaniami sjonistycznymi w sprawie gmin żydowskich — oprócz Poale Sjonu (prawicy) — niewielkie i nieistotne, ale jeśli organy gminy żydowskiej mają być prawdziwym odzwierciedleniem prądów nurtujących w społeczeństwie żydowskim, to wszystkie ugrupowania winny we wyborach występować samodzielnie. Próba bowiem sił ma bardzo często dodatnie znaczenie wychowawcze i psychologiczne.

Program ugrupowań sjonistycznych jest do statecznie znany. Gmina żydowska jest wedle tego programu komórką wielkiego organizmu — autonomji kulturalno-narodowej. Pod tym względem wszystkie ugrupowania są zgodne. Zgodne są także co do ujmowania kulturalnych zadań gminy, które chcą oprzeć na kulturze hebrajskiej, z tą może drobną różnicą, że Mizrahi podstawy tej kultury upatruje w żydowskim tradycjonalizmie, a inne ugrupowania żydowskie, nie negując wartości żydowskiej tradycji, skłaniają się raczej ku elementom świeckim. Dzieli je może w niektórych punktach odrębne ujęcie charakteru gminy, ale w praktyce różnice te zacierają się całkowicie. Natomiast łączy je rzecz najważniejsza — uznanie konieczności rozległej pracy dla Palestyny.

Wobec takiego stanu rzeczy i przy obecnych warunkach, w których reakcja szykuje się do objęcia dyktatury w gminach, wydawałoby się rzeczą pożądaną i zrozumiałą, by nastąpiło jaknajściślej zjednoczenie wszyst-

kich ugrupowań sjonistycznych dla przeciwstawienia się zakusom Agudy. Co więcej, w obliczu metod używanych przez Agudę, gminę żydowską uratować mogłoby tylko silne zespolenie wszystkich elementów postępowych wśród których czołowe miejsce zajmują jednak ugrupowania sjonistyczne. Jest to, zdawałoby się, najprymitywniejszy nakaz chwili w obliczu poczynań Agudy.

Zespolenie atoli wszystkich ugrupowań sjonistycznych nie nastąpiło i najprawdopodobniej ugrupowania sjonistyczne wystąpią oddzielnie we wyborach. Nie tu miejsce na omawianie przyczyn tego faktu. Konflikty, powstałe na odległych niejednokrotnie terenach przynosi się często w b. Kongresówce często żywcem na teren ściśle sjonistyczny, wyrządzając tem nieraz szkodę interesom sjonistycznym. Tak więc ugrupowania sjonistyczne oddzielnie prowadzą kampanję wyborczą i oddzielnie wystawiają kandydatury. W organizacji sjonistycznej zajmuje się temi sprawami specjalna komisja złożona z przedstawicieli trzech kierunków: Al Hamiszmar, dra Gottlieba (Ejt Liwnot) i dra Kahana (rewizjonisci). Mizrahi prowadzi kampanję wyborczą za pomocą swych komitetów lokalnych.

Z innych ugrupowań niesjonistycznych żadne stronnictwo nie powzięło jeszcze decyzji. Polkiści, którzy zjawiają się jeszcze od czasu do czasu na widowni z okazji jakichś wyborów, powezną ostateczną decyzję dopiero w połowie kwietnia. Będą oni niewątpliwie usiłowali szukać porozumienia z innymi elementami postępowymi. Zechę zapewne nawiązać kontakt także z ugrupowaniami sjonistycznymi, a w każdym razie z rozmaitymi organizacjami zawodowymi. Obok bowiem stronnictw o charakterze politycznym, do wyborów pójdzie mnóstwo organizacji i organizacji o charakterze lokalnym, i, jak to jest w zwyczaju z okazji wyborów, należy się spodziewać powstania co najmniej kilku nowych partyj i partyjek. Charakterystycznym jest, że nawet w Warszawie powstał już zespół kilku organizacji o charakterze ściśle charytatywnym, który wystawia własną listę we wyborach. Niemniej charakterystycznym jest, że zespolowi temu patronuje bractwo pogrzebowe...

Kampanja wyborcza odbywa się narazie bez specjalnego zainteresowania. Paragraf 20 robi swoje. Tylko tu i ówdzie zdarzają się wypadki, oznaczające niejako wstęp do walki, która będzie się toczyć w dniu wyborów.

L. R.

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

— Z KRAKOWSKIEGO TEATRU ŻYDOWSKIEGO. Przygotowania do premjery sztuki D. Bergelsona „Der Tojber”, która odbędzie się jutro w sobotę, dobiegają końca. W sztuce bierze udział powiększony zespół z Józefem Kamenem na czele, który pod wytrawnym kierownictwem Dawida Hermana opracował z drobiazgową dokładnością każdy szczegół, stwarzając widowisko o głębokim ujęciu i wielkiej wartości artystycznej. Nowe oryginalne kostjomy i dekoracje, przepiękna muzyka licznej orkiestry dopełnia całości, która będzie dla publiczności niecodziennym przeżyciem teatralnym. Bilety w przedsprzedaży u firmy A. Fischhab, Grodzka 46.

— DRAMAT MAYERLINGU NA SCENIE. Dziś teatr im. J. Słowackiego z powodu generalnej próby nieczynny. Jutro wchodzi na repertuar nadzwyczaj interesująca nowość francuska Kl. Anet'a „Mayerling” osnuta na tile dramatycznej historii austriackiego arcyks. Rudolfa Tajemnicę zgonu obiecującego następcy tronu, do której legenda przyczepiła wyłomaczenia najrozmaitsze, odcy-

frował autor francuski z dużym nakładem pracy, zbadawszy archiwum domu Habsburgów i inne źródła, dostępne dopiero za czasów republikańskich. Sztuka Anet'a przygotowana jest w teatrze krakowskim z wielkim nakładem pracy i kosztów. Po jutrzejszej premjerze grany będzie „Mayerling” przez wszystkie dni z rzędu aż do przerw w świętecznej. W niedzielę popołudniu Molnarowska „Dobra wróżka”.

KRAKOWSKI TEATR ŻYDOWSKI

Piątek: Teatr nieczynny.

Sobota: „Der Tojber” (premjera).

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Piątek: Teatr nieczynny.

Sobota: „Mayerling” (premjera — nowość).

TEATR SWIETLNE I DZWIĘKOWE
APOLLO: „Marokko” (Marlena Dietrich, Gary Cooper, Adolf Menjou).

SZTUKA: „C. K. Feldmarszałek” (Vlast Burian).

WANDA: „Orkan” (Lupe Velez, Wiliam Boyd).
UCIECHA: „Z Byrdem do Bieguna Południowego”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW:

WARSZAWA: „Zemsta Krymhildy” (II-ga seria Nibelungów).

CORSO: „Dzieje sponiewieranej kobiety” (Serce na bruku) (Kamila Horn, Wiktor Warkoczy i Werner Fütterer).

Odczyt. 19'40 Dziennik prasowy. 20 Pogadanka muzyczna. 20'15 Koncert (p. Kraków). następnie (p. Kraków).

Wiedeń (516.3) 15'25, 20, 22'15 Muz.

Budapeszt (550.5) 17, 18, 19'30 Muz.

DZIS w teatrze „UCIECH“ premjera arcydzieła filmowego, które stanowi największą sensację Berlina, Wiednia, Paryża, Londynu Z BYRDEM DO BIEGUNA POŁUDNIOWEGO

Film o najsilniejszym wyrazie dramatycznym, jaki wogóle można osiągnąć w kinematografii!
Reżyserował: KOMANDOR BYRD. Prasa całego świata uznała ten film za największe wydarzenie w dziejach kinematografii!

DZIAŁ GOSPODARCZY

Niepomyślna sytuacja w fabrykach maszyn i narzędzi rolniczych

W fabrykach maszyn i narzędzi rolniczych w ostatnich tygodniach nastąpiło dalsze pogorszenie, tak, że wiele wytwórni zmuszonych było do przeprowadzenia redukcji czasu pracy i zwolnienia robotników. Niektóre fabryki tego działu zaniknęły. Mimo zbliżającego się sezonu wiosennego, napływ zamówień jest minimalny i niema nadziei, aby się zwiększył, gdyż, jak wiadomo, na wsi brak pieniędzy, wykonywanie zaś tranzakcyj na wexle, po niesłychanie bolesnych dla fabryk maszyn rolniczych doświadczeniach sezonu jesiennego ubiegłego roku, jest zupełnie niemożliwe. Wielu hurtowników maszyn rolniczych popadło wskutek niewypłacalności klientów w takie trudności finansowe, że fabryki musiały pospieszyć im z pomocą finansową, mimo, że za poprzednie dostawy nie otrzymały od nich należności. Nieliczne fabryki maszyn rolniczych, mające stosunki zagranicą, próbują powiększyć eksport, lecz wobec ostrej konkurencji fabryk czeskosłowackich i niemieckich rezultaty działalności eksportowej dają małe korzyści.

W tych dniach wysłała pewna fabryka maszyn rolniczych w Grudziądzu do Bułgarii 16 wagonów pługów i bron. Jest to pierwsza partja udzielonego w swoim czasie przez Bułgarię zamówienia na ogólną sumę 170 tys. dolarów. Całe zamówienie ma być zrealizowane do 1 lipca br. (PAP).

Smutna statystyka

Według danych G. U. S., ogłoszono w Polsce w styczniu br. ogółem 63 upadłości (wobec 66 w grudniu 1930 r.), z czego 42 w województwach centralnych, 12 w poznańskim i pomorskim, 8 w południowych i 1 w śląskiem.

W całym roku 1930 ogłoszono 815 upadłości (472 w woj. centralnych, 163 w poznańskim i pomorskim, 133 w południowych, 43 w śląskiem i 4 we wschodnich), gdy w roku 1929 — 516, a w 1928 tylko 288 upadłości

Koszta utrzymania w różnych państwach

W dobie akcji o niższe ceny porównanie kosztów utrzymania w różnych państwach europejskich ukazuje ciekawe perspektywy. Ceny sprowadzone do złotych, terenem porównania są: Paryż, Berlin, Rzym.

Gazeta kosztuje w Paryżu 10 groszy, w Berlinie 50 groszy, a w Rzymie powyżej jednego złotego. Czesne w szkole średniej wynosi w Paryżu — 680 zł., w Berlinie — 400 zł., w Rzymie 150 zł. Przeciętna cena książki powieściowej wynosi w Paryżu — 4,5 zł., w Berlinie od 7 zł. wwyż, w Rzymie — 6 zł. Golenie kosztuje w Paryżu od 70 groszy, w Berlinie 70 groszy, w Rzymie do 90 groszy. Ubranie gotowe kosztuje w Paryżu około 220 zł., w Berlinie około 120 zł., w Rzymie — 165 zł., ubranie na miarę u krawca w Paryżu około 450 zł., w Berlinie — 380 zł., w Rzymie od 300 zł. Para kamaszy kosztuje w Paryżu od 45 do 80 zł., w Berlinie — 28 zł., w Rzymie ok. 90 zł. Przejazd tramwajem w Paryżu od 22 do 33 groszy. w Berlinie 55 groszy, w Rzymie 20 groszy. Umeblowany pokój kosztuje miesięcznie w Paryżu od 180 do 330 zł., w Berlinie od 80 do 110 zł., w Rzymie od 100 do 180 zł. Kilowat energii elektrycznej kosztuje w Paryżu 66 groszy, w Berlinie — 92 grosze, w Rzymie — 2 zł. 50 groszy. Ceny gazu są mniej więcej jednakowe, około 40 groszy za metr sześć.

Ceny żywności przedstawiają się następująco: Cukier (1 kg.) kosztuje w Paryżu 1 zł. 50 groszy. w Berlinie 1 zł. 20 groszy, w Rzymie 3 zł. 40 groszy. Herbata (1 kg.) kosztuje w Paryżu 29 zł., w Berlinie 28 zł., w Rzymie około 60 zł. Cena masła, jednakowa dla Rzymu i Berlina (9 zł. za 1 kg.), w Paryżu wynosi 11 zł.

Pensja nauczyciela szkoły powszechnej wynosi miesięcznie w Paryżu 700 zł., w Berlinie około 800 zł., w Rzymie — 520 zł. Biurałata zarabia miesięcznie w Paryżu 680 zł., w Berlinie 530 zł., w Rzymie około 440 zł.

Maszyny i aparaty przemysłu tekstylnego na Targach Lipskich 1931

II.

Krosna. Jako pełno-automatyczne krosna pokazano jednostrzelne krosna do bawelny ze 105 cm szerokości płyty dla obróbki pinkopowej z dwugłębnym urządzeniem stopnia na wewnątrz dla wytwarzania lekkich i średnio ciężkich tkanin podatne, jednostrzelne krosna „Jaquard“ 175 cm. szerokości płyty dla jedwabiu sztucznego z 1.300 wielką maszyną „Verdol- Jaquard“ i z mechanicznym macadłem ślizkiem i automatem froterowania czarna farbami z 800 — dużą maszyną „Grobstich-jaquard“. Przedstawiają one jednolity sposób budowy trzech różnic silnych w wykonaniach i w szerokościach płytowych wedle Dien Tex 4,545 od 750 — 30,50 mm. Tworzenie póltek dokonywać może się przez urządzenia wewnętrzne, przesuwalne, zewnętrzne, albo stopnie tarabanowe oraz przez maszyny głębie i maszyny Jaquard Dla regulacji napięcia łańcuchowego służy samoczynne urządzenie popuszczania łańcuchów, albo przełożony hamulec dźwigniowy. — Automat jednofarbowy zaopatrzone jest w 28 — dzielne skrytki cewek tarabanowych. Nożyce odcinają końce nici tuż u brzegu przędzy i uniemożliwiają wpłatanie tychże. — Łańcuszkowe nadzory nici wykonywane są z dwiema, trzema, albo czterema nad łańcuchem leżącymi zasówkami zębata i z szukałkami załamań nitki („Fadenbruchsucher“. — Czynność zmieniać skrzyni dźwigniowej dokonywać może się przez maszynę trzonową, albo maszynę „Jaquard“, albo przez specjalne jedno- — dwu, albo trzy graniasto- słupowe urządzenie zmieniający kartowych (Prismen- aKartenwechslereinrichtung). Wystawiał: C. A. Roscher, Neugersdorf Sa. Wysoko obrotowe krosna z tzw. „Excenterschafmaschine“ (maszyna odgłębną) służyć do wytwarzania jedwabiu sztucznego — crepe de chine. Dla bezkońcowych kart papierowych urządzone krosna dla jedwabiu z jednostronnie ozteroskrzynnym zmieniaczem i maszyną odgłębną, specjalne krosna dla materiałów na meble, welny itd. z siedmiorakim zmieniaczem i maszyną „Hoch- und Tieffach — Jaquardmaschine“ i modelem dwudźwigniowej maszyny Jaquard, a dla bezstanowego jaquard- papieru bezstanowa maszyna kopjowa. — Nowa maszyna do nabijania i kopjowania karty papierowej dla dwudźwigniowych maszyn głębnych odznaczała się szczególnie wygodnym sposobem obsługi. Korzyścią prostokątnie do osi głównej umiejscowionych bobinów na bezwrtzionowej maszynie wilcowej jest ścisły i przejrzysty rozdział, oraz znacznie ułatwiona obsługa. Ponadto wystawiono kombinowaną maszynę kartkowania i spinania z 4 m obwodu motowidła, maszyną kartkowania taśm i kantów i „Rapid Schuss-Spülmaschine“ jedwabiu sztucznego, jedwabiu i średnio- ciężkich przędzy wszelkiego rodzaju. Wystawiał: Karl Sings A. C. Krefeld. Wśród wystawionych dwudźwigniowych maszyn głębnych, uwagi godną była maszyna z wbudowanymi krążkami krzywizn dla poruszania noży dźwigniowych przymusowo biegnących komutatorem cylindra i z tzw. „Schuss- Suchvorrichtung“. Dwudźwigniowa maszyna głębna z cylindrami desenowymi, które przy pomocy karty trzeciego cylindra automatycznie są przekierowane, wyposażona jest w prosty i zupełnie pewnie działający mechanizm przesaltunkowy. W nowym wykonaniu pokazano także maszynę adamaszkowa i specjalną maszynę „Jaquard“ dla towarów froterowych, wyposażoną w przymusowo biegnący komutator cylindra. 75 procent kart daje się zaoszczędzić przez specjalną Jaquard- maszynę dla towarów futowo- rypowych. Wielką oszczędnością na kartach przez spokojną i pewną pracę, oraz przez nieograniczoną swobodę w stosunku do wyboru wiązań w związku z tem stojących sposobów pracy, odznaczają się specjalne Jaquard maszyny dla przegładnietych preflowanych dywanów. — Przy maszynie nabijania kartek i kopjowania dla Jaquard- kart tekturowych w oko wpadał spokoj-

Gdz. 26 15

DZIS W RADIO

(da. 27/III. b. r.)

Józef SZIĘBY (kierownik)

G. FIELEBERG (dyrektor)

ny prawie bezgłośny chód, drobne spożebowanie siły i wysoka produktywność.

Te same korzyści posiada również maszyna kopjowa kart papierowych, przy pomocy której kopjować można 110 kart na minutę. Wystawiał Oskar Schleicher Greiz i Th. Dwa stare krosna, krosno podbijania o szerokości płyty 105 cm oraz krosno nabijania o szerokości płyty 110 cm ze 170 względnie 185 obrotami na minutę, pokazano z automatycznym aparatem wymiany cewek. Tkacz obsługiwany może 20 i więcej rodzaju zautomatyzowanych krosen, a przeciętnie efekt korzyści wynosi około 92 procent. Aparat wymiany cewek wmontowany jest na płycie, która w zwyczajny sposób umieszczona jest z boku na tarczy krosna. Magazyn cewek ma formę półkola. Wbijanie cewek następuje przez swobodnie ruchomy młotek. Wprowadzona bywa zmiana cewek przez macadło strzelne i przez widelce strzelne wedle jakości mającej być wykonaną tkaniny. Urządzenie „Schussfadenabschneidevorrichtung“ składające się z nożyce macadłowych i nożyce o szerokim trzymadle uzupełnia to urządzenie. Krosna wyposażone w dozory łańcuszkowe, które przy załamaniu nitki sprawiają natychmiastowe zatrzymanie krosna. Wystawiał Karol Valentin G. m. b. H. Stuttgart. F. O. Waldmann.

—o—

WYCIECZKA DO PARYŻA. Polsko- francuska Izba Handlowa w Warszawie urządza kilkudniową wycieczkę do Paryża dla przemysłowców i kupców. Wycieczka zwiedzi przedewszystkiem paryską wystawę kolonialną. Wycieczka wyrusza z Warszawy w dniu 17 maja br.

KONCERN „ROBUR“ SPÓŁKA KOMANDYTOWA. „Gaz Handl.“ donosi z Katowic, że znany największy polski koncern węglowy „Robur“ zmienił swą formę prawną ze Spółki z ograniczoną poręką na Spółkę Komandytową. Nowa nazwa firmy brzmi: „Robur“ Związek Kopalń Górnośląskich. Spółka Komandytowa (dawn. Sp. z o. p.) Katowice. Członkami Związku, który obejmuje około 40 proc. produkcji węgla i 60 proc. produkcji koksu Górnego Śląska są nadal przedsiębiorstwa: Gwarectwo Rybnickie, Gwarectwo Charlotte, Dyrekcja Kopalń Księcia R. Henckel- Donnersmarcka, Godullna, Sp. Akc., Zakłady Przemysłowe Hr. Ballestrema i „Huta Pokój“ Sp. Akc. „Robur“ Spółka Komandytowa będzie nadal prowadziła wyłączną sprzedaż węgla i koksu z kopalń członków Związku i obejmuje od Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wszystkie aktywa, całą sieć filij i reprezentacyj w kraju i zagranicą, jakoteż marynarkę handlową i własne urządzenia portowe w Gdyni. Kapitał Komandytowy przejęli w całości p. inż. Alfred Falter oraz Zarząd majątku de Friedlaender- Fuld. Jako współnicy osobliści odpowiedzialni przystąpili do Spółki pp. dr. Stanisław Wachowiak i Jerzy Kramsztyk.

WIELKIE ZAMÓWIENIA SOWIECKIE W FIRME ZIELENIEWSKI. Onegdaj sfinalizowana została transakcja między Sowpołtorgiem a firmą SA. Zieleniewski—Fitzner i Gamper co do dostawy 56 tokarek precyzyjnych do metali typu C1N i HTN, oraz jednego aparatu „Rekord“ do strugania skończonej i prostych kół zębatach. Wartość zamówień przekracza 900 tys. zł. Należność reglowana jest jak zazwyczaj weksłami 1 i półrocznymi. Jak słychać, mają nastąpić dalsze zamówienia w firmie Zieleniewski dla Rosji sowieckiej.

OŻYWIENIE NA RYNKU PRZĘDZY TRYKOTAZOWEJ. Na bieżącym rynku przędzy bawełdanej, służącej do wyrobu trykotaży i pończoch, nastąpiło w ostatnich dniach znaczne ożywienie. Pozostaje ono w związku z rozpoczęciem pracy sezonowej przez przemysł trykotażowy i pończochowy. Ze względu na bardzo silne zapotrzebowanie na te gatunki przędzy, cena ich wzrosła o 2 centy. Zapasy rynkowe wskutek dużego zapotrzebowania poważnie się obniżyły.

EKSPORT POLSKIEGO CEMENTU DO EGIPTU ZAGROZONY. Rząd egipski prowadzi pertraktacje z tamtejszym przemysłem cementowym w sprawie wprowadzenia opłaty akcyzowej od cementu krajowego, wznian za co zamierza podwyższyć cło na cement zagraniczny. Gdyby zarządzenie takie weszło w życie nastąpiłoby prawdopodobnie zupełne zatamowanie dalszego przywozu cementu polskiego do Egiptu, który i tak już po wprowadzeniu nowej taryfy celnej wykazał w roku ubiegłym bardzo znaczny spadek.

ECHA ZE SWIATA.

Ruletki i polityka

Triumf kasyna gry w Enghien

Enghien, mała miejscowość niedaleko Paryża, triumfuje, ponieważ kasyno gry będzie znów w tem miasteczku otwarte, a ojcowie miasta cięższe się będą, że finanse miasteczka się poprawią. Przypadać trzeba, że Enghien, względnie jego burmistrz bohaterką wprost stoczył walkę o to właśnie kasyno. Przed wojną Enghien było celem pielgrzymek Paryżan, którzy w tem miasteczku położonym nad małym jeziorem, używali emocyj, których tylko dostarcza Monte Carlo. Pozornie było Enghien miejscowością kąpielową, ale w rzeczywistości rzekome źródła lecznicze były tylko fasadą, pod którą ukrywano kasyno gry. Później nie dbano już nawet o pozory, źródła lecznicze wyschły, ale kasyno gry dalej istniało. Po wojnie władze nie chciały udzielić zezwolenia na otwarcie ponowne kasyna gry. Wówczas zabrał się do akcji ratunkowej burmistrz miasteczka, który pozwolił się wybrać posłem do parlamentu. 16 lat trwała walka burmistrza — posła, walka, która teraz zakończyła się zwycięsko.

Chytry jak Ulisses prowadził burmistrz tę swoją kampanję. Zabiegał o względy prasy, czynił poparcie każdego gabinetu zależnym od uzyskania zezwolenia na otwarcie kasyna gry, rozdzciał cygara i inne jeszcze bardziej wartościowe podarunki, ale moralność parlamentu francuskiego była silną jak mur. Wówczas postanowił burmistrz uciec się do podstępów. Pewnego dnia postawił mianowicie wniosek, by wogóle w całej Francji zakazano gier hazardowych. Premierem był wówczas Tardieu, który lekcewał sobie ten wniosek i nie postawił kwestji zaufania. Wniosek został przyjęty. Tardieu zrozumiał swą lekkomyślność, gdy mu minister budżetu, Germain Martin przedstawił całe „niebezpieczeństwo” tego wniosku dla równowagi budżetowej Francji. W ostatniej chwili przemycono dodatkową rezolucję do przyjętego wniosku, wedle której zakaz gier hazardowych miał wejść w życie dopiero z dniem 1 sierpnia 1931 roku.

Kasyna gry w całej Francji odetchnęły swobodnie, a Enghien na razie dalej było nieszczęśliwe. Zbliżał się jednak termin wejścia w życie przyjętego wniosku, ale obecny premier Laval przemycił w tych dniach rozporządzenie normujące działalność kasyn gry w całej Francji, czyli że kasyna gry, pod pewnymi warunkami, będą mogły dalej istnieć. Teraz i Enghien odetchnęło swobodnie, albowiem mogło sobie otworzyć swoje kasyno gry.

Panna Rafale, jej kochanek i jej branzoleta

Młde Sara Rafale jest znaną gwiazdą kabaretową Paryża. Obecnie pani Rafale prowadzi w Paryżu senacyjny proces którego tło jest następujące: Dnia 1 stycznia br. odwiedziła pani Rafale w towarzystwie mrs. Descoutsa znanego bankiera paryskiego właściciel jednego z pierwszorzędnych jubilerów paryskich. Przyjaciel kupił jej jako noworoczny podarunek branzoletę i pierścionek za 350.000 franków. Ju biler wystawił artystce zaświadczenie że te biżuterię kupił, a rachunek posłał bankierowi. Po kilku jednak dniach bankier pokłócił się z panią Rafale i przestał być jej przyjacielem. Rezultatem rozstania był niezapłacony rachunek jubilera, który zwrócił się do artystki z żądaniem zwrotu branzolety i pierścionka. Oburzona artystka posłała swego brata do bankiera, ale ten go wyrzucił za drzwi, przedtem jednakowoż został przez brata artystki wypoliczkowany. Na tem tle doszło do kilku procesów, bankier zaskarżył bowiem artystkę i jej brata o zniewagę słowną i czynną, a jubiler zaskarżył bankiera i artystkę o 350.000 franków. Teraz sąd w Paryżu będzie musiał rozstrzygnąć, kto ma właściwie zapłacić jubilerowi.

Aresztowanie aptekarza, który platynę chciał fabrykować ze złota

W Londynie aresztowano w tych dniach byłego aptekarza z Chicago Olivera Duncana, który występował w jednym z kabaretów przedmiejskich jako kłown. Aresztowanie nastąpiło wskutek doniesienia drugiego kłowna, który występował w tym samym kabarecie i obawiał się konkurencji swego rywala. Aresztowany był bohaterem głośnej swego czasu afery oszukiwacza, której tło jest następujące. Niedawno otrzymał Duncan w spadku 10.000 dolarów, za które urządził sobie w Chicago laboratorium alchemika. Co właściwie produkował w tem laboratorium, pozostanie jego tajemnicą. Najprawdopodobniej służyło mu laboratorium tylko jako parawan, pod osłoną którego uprawiał handel narkotykami. Policja zażądała reszta się tem laboratorium dopiero wówczas, gdy wyszło na jaw wyrafinowane oszustwo Duncana. Oto ów alchemik-aptekarz oszukał dwóch jubile-

„Tajemnica Lainzu” — nierozwiązana
(Wrażenia z sali sądowej)

Proces przeciw Gustawowi Bauerowi, domniemanemu mordercy Katarzyny Fellner, skończył się, ale tajemnica tego ponurego dramatu wyjawniona nie została. Od wielu lat nie pamięta się we Wiedniu procesu kryminalnego, któryby tak zajął całe miasto jak proces przeciw Bauerowi.

Od samego początku podzieliła się publiczność na dwie części zawzięcie się zwalczające. Dla jednych wystarczyły poszlaki, by w Bauerze widzieć mordercę Fellnerowej, drudzy zaś widzieli w oskarżonym ofiarę nieszczęsnych przypadków. Cały zaś Wiedeń był przez cały czas trwania procesu, jak w gorączce i nie znał innego tematu, jak proces Bauera i tajemnicę Lainzu.

Dziwnym też był ten proces. Najpierw aresztowanie męża Fellnerowej, po roku zaś aresztowanie Bauera. Opierał się zaś akt oskarżenia na samych poszlakach, które napewno przemawiały przeciw Bauerowi. Własna jego przyjaciółka — dziś zapewne najpopularniejsza osoba Wiednia — Alice Decker, twierdziła przed sądem, że w pobliżu miejsca mordu, kilkakrotnie była z Bauerem „na wybieczce”. Przy zamordowanej znaleziono „proszkowany spirytus”, jaki również Bauer posiadał, znaleziono flaszke benzyny, podobną do tej, którą Bauer posiadał a która z domu jego zniknęła. Część kosztowności, które zamordowana przy sobie miała, miała później pani Decker, jako podarunek Bauera. Poszlaki się mnożyły.

Również zachowanie się Bauera w areszcie śledczym, a zwłaszcza tajemnie przemycane listy nie mało przeciw niemu przemawiały.

A jednak został uwolniony, a „tajemnica Lainzu” nigdy zapewne już wyjaśniona nie zostanie.

Każda sfera publiczności tym wypadkiem, a zwłaszcza osobą oskarżonego się zajmowała. Jedni, a zwłaszcza socjaliści, z radością spoglądali na tego przedstawiciela „burżujów”, który dla chęci zysku morduje, antysemitę zaś przedewszystkiem chcieli wykorzystać niskie instynkty tłumów, głosząc jawnie w swych gazetach, że tu chodzi o „żydowski mordercę”. A przytem zaznaczyć należy, że Bauer już przed laty wystąpił z gminy żydowskiej i z żydostwem nie go nie łączy. Ten niezwykły w dziejach kryminalistyki proces wywołał isną rozpłomienioną walkę sądów u jednych, a przesądów u drugich, którzy chcieli za każdą cenę z tej sprawy kryminalnej stworzyć jakąś sprawę rasową. Dlatego też ten proces tak zajął „cały Wiedeń”...

Przemawia przewodniczący i daje resume całego procesu. Każdy na sali wie, że wkrótce rozstrzygnię się los człowieka, który może całe swe życie skończyć za kratami więzienia. Sala naladowana elektrycznością. Wszyscy, a zwłaszcza kobiety, niezdarnie zdenerwowani. Tylko jeden człowiek zdaje się panować nad sobą, i spokojnie przysłuchuje się wywodom prezydenta sądu: Gu-

staw Bauer bohater „tajemnicy Lainzu”. Za chwilę usłyszy werdykt sędziów przysięgłych, którzy mają zdecydować o jego byciu lub niebyciu. Zdaje się być na wszelkie ewentualności przygotowany. Od czasu do czasu ociera pot z czoła. Może tylko maska jego spokojna, ale we wnętrzu, jak w kotłach, wszystko kipi. Przysięgli udają się na naradę a na sali krzyżują się sady tłumy o winie i niewinności.

Każdy z obecnych z małymi wyjątkami jest święcie przekonany, że Bauer jest mordercą Katarzyny Fellner. „Człowiek niewinny nie może tak panować nad sobą jak oskarżony o żelazności wprost nerwach”. Ale z drugiej strony sama świadomość o winie nie wystarczy, a tu wszystko tylko na poszlakach, chociaż ciężkich, jest zbudowane. Sędziami przysięgłymi są chłopcy z Burgenlandu. Czy wystarczą tym chłopcom poszlaki? Czy też bez względu na wszystko ulegną szepotom hakerkreuzlerowskiej prasy? „Der Jude muss verbrannt werden”. Każdy z obecnych na sali debatuje gorączkowo i głośno... Późna noc, gdy sędziowie przysięgli się zjawiają.

Siedmiu orzekło, że Bauer jest mordercą, pięciu wależyło ze swem sumieniem i głosowało przeciw tezie mordu. Niezwykła chwila napięcia. Z niezwykłym też spokojem wysłuchuje oskarżony werdykt wolności. Tylko później całuje rękę znakomitego obrońcy Schönbrunna.

Wtem następuje niezwykły krzyk na sali. Piski, okrzyki. Niewiele brakowało, by sędziów ludowych zlynczowano. To ci tak krzyczą, którzy widzą w wyroku „niesprawiedliwość” klasową, lub ci, którzy zasądzać wyrokiem uderzyć chcieli w żydostwo, chociaż ono ani z Bauerem ani z całą kryminalną sprawą nie ma nic wspólnego. Na ulicach również oburzanie tłumy, które z powodu pomyślnego dla Bauera wyroku „szturmować” chcą gmach sądowy i zlynczować sędziów przysięgłych. Policja piesza i konna ledwie rady sobie dać może. Wprost z narażaniem życia opuszcza się gmach sądowy, a w kilka minut potem słyszy się wśród późnej nocy: Extraausgabe!!!

Bauer został uwolniony. Ale „tajemnica Lainzu” jest nadal nierozwiązana. Wszyscy są może w głębi przekonani, że ten panujący tak nad sobą człowiek nosi może na sobie piętno mordercy, ale już często idea sprawiedliwości skoszlowana została, opierając się tylko na poszlakach. Już zbyt wiele było ofiar niewinnych. Woleli może sędziowie przysięgli wbrew swemu przeświadczeniu o winie Bauera dać mu wolność, niż rzucić go na zawsze w mury więzienia jedynie na podstawie poszlak. Chłopskiemu rozsądkowi zawdzięcza Bauer swój ratunek. Większością głosów rzekli, że jest mordercą, ale dali mu wolność.

Wiedeń, 24 marca.

Dr. Józef Finkelstein.

rów w Chicago, wstawiając w nich, że posiadał tajemnicę przemiany złota w platynę. Za tę tajemnicę wręczył mu ci jubilerzy 20.000 dolarów, mieli się na drugi dzień zgłosić w laboratorium, by być świadkami eksperymentów Duncana. Na drugi dzień o oznaczonej godzinie zjawili się jubilerzy w laboratorium Duncan wygłosił naprzód dłuższy referat, a następnie wprowadził ich do małego gabinetu bardzo skąpo oświetlonego przez małą lampkę elektryczną, gdzie ich pozostawił, oświadczając, że musi przygotować swój eksperyment. Gdy Duncan się nie zjawił, usiłowali jubilerzy wyjść, ale drzwi były zaryglowane. Potem stracili przytomność. Gdy się obudzili, znaleźli się na gościnicy. Przypadkowe przejeżdżające auto zabrało ich do Chicago od którego oddaleni byli o jakie 200 klm. Policja stwierdziła, że w ciemnym gabinecie umieszczony był aparat wydzielający chloroform. Aptekarz zbiegł, a więto go do piero po sześciu miesiącach i zasadzono na kilka lat więzienia. Po roku udało mu się zbiec z więzienia, a teraz zjawił się znów jako kłown w Londynie.

Małe i wielkie tragedje w królestwie kinematograficznem

Publiczność, która w sali kinoteatru ogląda wyświetlanie filmu nie zastanawia się naogół nad tem, że za ruchomymi scenami ekranu, rozegrały się nieraz prawdziwe tragedje, w których protagoniści mimowoli odegrali rolę ofiar. Wielki przemysł kinematograficzny w Hollywood pochłonął już bowiem liczne ofiary.

Statystyka, ogłoszona w tych dniach w stolicy kinematografu, stwierdza, że od roku 1925 do końca grudnia 1930 wydarzyło się tam 12.798

katastrof, z których 55 śmiertelnych. Wielu z pośród rannych pozostanie kalekami do końca swego życia. W r. 1929, to zn. w roku, w którym nakręcano szereg filmów wojennych, wydarzyło się 16 wypadków śmiertelnych. Na wiosnę ub. roku, gdy nakręcano film taki nad wybrzeżem Oceanu Spokojnego dwa samoloty ruwały do morza, przyczem znany lotnik Moss Cook i 9 osób utraciło życie. Codziennie wydarza się w Hollywoodzie przeciętnie 15 wypadków.

Zwierzęta są bardzo często powodem nieszczęśliwych wydarzeń, które nieraz przybierały wprost groteskowy wygląd. I tak pewnego razu filmowy aktor Donald Goosh doznał złamania zebra od kopnięcia zebry. Wiele pokasały psy lub podrapały koty występujące w filmach, inni poparzyli sobie wnętrza, wypijając zbyt gorące napoje — a niejedem chorował na zakażenie owymieniem, czesaniai po „indyjsku”. W pięcioletnim okresie, o takim wspomina statystyka wypłacono ofiarom podobnych nieszczęśliwych wypadków niemal jak około 10 milionów odszkodowania.

INFORMATOR WOJSKOWY

K. L. KRAKÓW: Należy wnieść podanie o delegację do Magistratu miasta Krakowa, który w sprawie tej odniósł się do władzy, u której się Pan rejestrował. Podanie o odroczenie terminu stawiennictwa przed Komisją poborową nie istnieje.

Szkolnictwo Agencji Żydowskiej w Palestynie

Jerozolima (ŻAT.) Jak wynika z ogłoszonego w tych dniach sprawozdania Agencji Żydowskiej, w roku szkolnym 1929/30 Agencja utrzymywała w Palestynie 230 szkół, do których uczęszczało 21,031 uczniów, wykładało zaś 841 nauczycieli. Odpowiednie dane za ubiegłe lata przedstawiają się następująco: 1921/22 — 137 szkół, 605 nauczycieli, 12,830 uczniów, 1924/25 — 132 szkoły, 550 nauczycieli, 13,246 uczniów, 1927/28 — 225 szkół, 788 nauczycieli oraz 18,680 uczniów.

Arcybiskup z Canterbury znów odracza swą podróż do Palestyny

Londyn (ŻAT.) Z kół dobrze poinformowanych donoszą, że prymas kościoła anglikańskiego arcybiskup z Canterbury wyruszy w podróż palestyńską dopiero po świętach Wielkanocnych. Jak wiadomo, ze strony Watykanu usiłowano wpłynąć na rząd angielski w kierunku skłonienia prymasa kościoła anglikańskiego do zaniechania podróży do Palestyny. W międzyczasie przybył do Londynu miliardier amerykański Morgan w towarzystwie swej córki celem udania się wraz z arcybiskupem z Canterbury do Palestyny. Wobec decyzji arcybiskupa, Morgan sam uda się do Palestyny.

Konferencja w sprawie ortografii języka żydowskiego

Z Wilna donosi ŻAT.: Przygotowania do konferencji ortograficznej Żyd. Instytutu Naukowego są w pełnym toku. Szereg centralnych i lokalnych instytucyj w Polsce, Rumunii, na Łotwie i Litwie zakomunikowało już władzom Ż. I. N. o udziale ich delegatów w pracach konferencji. Sprawy pisowni żydowskiej są też tematem dyskusji w łonie szeregu organizacyj. Również w prasie omawiane były sprawy ortografii. Wobec szerokiego zainteresowania mającą się odbyć konferencją biuro wykonawcze Żydowskiego Instytutu Naukowego postanowiło odroczyć termin konferencji na kilka tygodni. Konferencja odbędzie się w Wilnie w dniach 22 i 23 maja br. Drugi zbiór artykułów p. n. „Jednolita Pisownia Żydowska” będzie wkrótce ogłoszony. Publikacja będzie zawierała 10 — 12 arkuszy druku.

Kampanja antypesachowa w Rosji sowieckiej

Moskwa (ŻAT.) Ukazał się tu pierwszy numer żydowskiego czasopisma ateistycznego p. n. „Der Apikojres”. Cały numer poświęcony jest kampanji antypesachowej. Kampanja prowadzona jest pod następującymi hasłami: „ani grosza na macę lub inne pesachowe wydatki religijne”, „ani grosza dla bóżnic, jezybotów i kleru”, „ani na chwilę nie odry-

אויף פסח הבע"ר!

פסח דיגען : עכטען :

מהוען מיר אייד עמפעהלען דעם שון לאנגע יאהרען בעהאנטען און זעהר פיינעם

עכטען : פסח דיגען :

פראנק-קאפע-צוזאם

אין היסטעל און אויך אין רונדע פאקונג

ער איז ערציגט בהכשר גמור אינטער אויפזיכט פון רה"ח מו"ה יחזקאל פייבל פרינקעל האמים שליט"א אנדריק אַדטרווע וואגליל.
דער טרינער שמ"יפֿען אויף די פעלעך, בעווייזט דעם כישר להג הפסח או די פיינדייט פון דער וואַרע.

HENRYKA FRANCKA SYNOWIE
Fabryka Środków Kawowych S. A.
Skawina-Kraków.

wać robotników żydowskich z fabryk podczas świąt Pesach.

Pomimo wysiłków zainteresowanie dla akcji antypesachowej jest słabe.

Czasopismo charkowskie „Socjalistyszer Dorf” uskarża się, iż pomimo działalności kulturalnej wśród kolonistów-Żydów, Żydzi w kolektywach przestrzegają nadal tradycyj żydowskich, a nawet elementy młodsze, które rzekomo zerwały z religją i „w nic nie wierzą”, uważają za rzecz naturalną odpoczynek sobotni. Czasopismo powątpiewa, czy uda się zrealizować hasło, aby koloniści żydowscy w Pesach pracowali na roli.

— ośo —

ZYGMUNT FREUD I DR. LANDSTEINER — CZŁONKAMI HONOROWYMI AUSTRIACKIEGO TOWARZYSTWA LEKARSKIEGO. Słynny doktor dr. Zygmunt Freud oraz laureat Nobla dr. Karol Landsteiner zostali mianowani honorowymi członkami austriackiego towarzystwa lekarskiego. Prasa austriacka określa te nominacje jako za dość uczynienie za krzywdę, wyrządzoną tym uczynnym przez uniwersytet wiedeński, który nie nadał im profesury zwyczajnej z tego tylko powodu, że są Żydami.

ZNANY ŻYDOWSKI BADACZ HISTORJI MUZYKI prof. Fernando Liuzzi w Rzymie odkrył w jednym z archiwów fragmenty nieznanych dotychczas kompozycji włoskiej muzyki liturgicznej z XII wieku. Prof. Liuzzi ogłosił przed kilku laty dzieło, w którym wskazuje na znaczne wpływy melodyj żydowskich na kształtowanie się katolickiej muzyki liturgicznej.

SPRAWY INWALIDZKIE

Kiedy inwalida traci prawo do renty

W związku z zapowiedzianą na dzień 1 kwietnia br. wypłatą rent inwalidzkich według nowej tabeli, ministerstwo skarbu wyjaśniło, że w sprawach częściowego lub zupełnego zawieszenia rent inwalidzkich obowiązują dotychczasowe normy.

Tak więc inwalidzie bezdzietnemu potrącana będzie 1/5 część renty przy dochodzie zł. 149,93 gr., 2/5 renty przy dochodzie 174,92 zł., 3/5 renty przy dochodzie 199,91 zł., 4/5 renty przy dochodzie 224,90 zł., zawieszenie zaś całej renty nastąpi przy dochodzie 249,88 zł.

Inwalida żonaty bezdzietny traci prawo do 1/5 renty, jeżeli posiada dochód miesięczny 189,88 zł., do 2/5 renty przy dochodzie 221,53 zł., do 3/5 renty przy dochodzie 253,18 zł., do 4/5 przy dochodzie 284,83 zł., zawieszenie całej renty następuje przy dochodzie miesięcznym 316,46 zł.

Inwalidzie żonatemu z dwojgiem lub trojgiem dzieci potrącana będzie 1/5 część renty, jeżeli posiada dochód 219,88 zł., 2/5 renty przy dochodzie 256,53 zł., 3/5 renty przy dochodzie 293,18 zł., 4/5 renty przy dochodzie 329,83 zł., zawieszenie całej renty następuje przy dochodzie 366,46 zł.

Inwalida żonaty z ozworgiem lub więcej dziećmi traci do 1/5 części renty przy zarobku miesięcznym 249,88 zł., do 2/5 renty przy dochodzie 291,53 zł., do 3/5 renty przy dochodzie 333,18 zł., do 4/5 renty przy dochodzie 374,83 zł., wreszcie całkowite zawieszenie renty następuje przy dochodzie miesięcznym inwalidy w wysokości 416,46 zł.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce pisma, prosimy o ry- błą odnowienie prenumeraty na miesiąc kwiecień br.

JÓZEF ROTH

32

HIQB

Powieść o człowieku prostym

upoważnienia autora przełożył Józef Wittlin

Wszyscy już wiedzieli, że Mendel wybiera się do Ameryki. Uczniowie, jeden po drugim, opuszczali łecke, jeszcze tylko pięciu chłopców zostało, ale i oni nie przychodzili regularnie.

Kapturak nie przywózł jeszcze papierów, Sam nie przysłał jeszcze sztykarty, a już dom Mendla Singera zaczął się rozpadać. „Jaki zbutwiały musiał być — myślał Mendel. Dom był zbutwiały i nikt o tem nie wiedział. — Kto pilnować nie umie, ten jest, jak głuch, i gorzej mu się wiedzie, niż głuchemu, — tak stało gdzieś napisane. Tutaj mój dziadek był nauczycielem, tutaj ja byłem nauczycielem. A teraz wyjeżdżam do Ameryki. Syna Jonasza zabrali mi kozaacy, a teraz chcą mi zabrać Mirjam. A Menuchim... co się z Menuchinem stanie?”

Jeszcze tego samego wieczora udał się Mendel do rodziny Billesów. Była to wesola rodzina. Mendlowi zdawało się, że ta rodzina niezasłużenie doznaje tyle szczęścia. Wszystkie córki były wydan- z wyjątkiem najmłodszej, której Mendel pragnął właśnie zaślubić swój dom. Wszyscy trzej sy-

nowie uciekli od wojska i pojechali w świat. Jeden — do Hamburga, drugi — do Kalifornji, a trzeci do Paryża. To była radosna rodzina, na niej spoczęła ręka Boska, wygodne posłanie miała sobie rodzina Billesów w szerokiej dłoni Boga. Stary Biles zawsze był wesoly. Wszystkich jego synów uczył Mendel Singer. Stary Biles był uczniem starego Singera. A że już tak dawno się znał, więc Mendel sądził, że ma niejakię prawo do uczestniczenia w szczęściu tych obcych ludzi.

Rodzina Billes, — Billesowie nie żyli w zbytku — spodobala się propozycja Mendla. Dobrze! Młoda para obejmie dom, a razem z domem i Menuchima.

— Koło niego niema żadnej roboty. — powiedział Mendel Singer, — zresztą z roku a rok jest mu coraz lepiej. Niedługo z Boską pomocą będzie całkiem zdrowy. A wtedy, mój starszy syn Szentanija albo sam przyjedzie, albo przysle kogoś i zabierze Menuchima do Ameryki.

— A jakie macie wiadomości od Jonasza? — spytał stary Biles Mendel dawno już nie słyszał o swoim kozaku, jak go pociechu nazywał nie bez pogardy, i nie bez pewnej dumy Mino to odpowiedział:

— Same dobre wiadomości! Nauczył się czytać i pisać, awansowali go. Gdyby nie to, że jest Żydem, kto wie, może byłby już oficerem! — Wobec tej szczęśliwej rodziny niemożliwością było dla Mendla stać z plecami przygniecionemu ciężkiem

brzemieniem swego wielkiego nieszczęścia. Przeto rozprostował plecy i skłamał przed Billesami o drobny radości.

Postanowiono, że Mendel Singer odda swój dom na użytek rodziny Billesów w obecności zwykłych swiaków, a nie w urzędzie, bo to kosztuje pieniądze. Wystarczy wziąć na świadków trzech, czterech uczciwych Żydów. W międzyczasie otrzymał Mendel od Billesów trzydzieści rubli zaliczki, ponieważ uczniowie już nie przychodzili, a w domu zabrakło pieniędzy.

W tydzień później, jeszcze raz toczyła się przez miasteczko lekka, żółta bryczka Kapturaka. Wszystko już było: pieniądze, sztykarta, paszporty, wiza, dla każdego pieniądze na drogę i nawet honorarium dla Kapturaka.

— Punktualny płatnik, — rzekł Kapturak. — Wasz syn Szemarija, zwany Samem, to punktualny płatnik. Tam mówi się: gentleman...

Kapturak miał odprowadzić rodzinę Singer aż do granicy. Za cztery tygodnie parowiec „Neptun” odpływa z Bremy do Nowego Yorku.

Przyszła rodzina Billes, żeby spisać inwentarz. Pościel, sześć poduszek, sześć prześcieradeł, sześć powłóczek w czerwono-niebieską kratkę zabierała Debora z sobą, sienniki i lichą pościel zostawiła dla Menuchima. Chociaż Debora nie miała zbyt wiele do pakowania, cały swój dobytek zanotowała w głowie, mimo to bezustannie krzątała się (Ciąg dalszy nastąpi.).

WIADOMOŚCI Z KRAJU

List z Tarnowa

Wystąpienia z Rady Przybocznej. — Z życia sjonistycznego.

W środę dnia 25 bm. zgłosili oficjalnie swe wystąpienie z komisarskiej Rady Przybocznej miasta Tarnowa ks. pralaj Mazur i ks. pralaj Mysor, dyrektor Miejskiej Kasy Oszczędności. Wystąpienie wybitnych przedstawicieli duchowieństwa z Rady Przybocznej wywołało zrozumiałe wrażenie i liczne komentarze.

Z okazji 11 rocznicy wypadków w Tel Chaj urządziła „Liga dla Pracującej Palestyny” — przy niezwykle licznej, udziale publiczności — uroczysty wieczór w lokalu „Wiza”. Po zagajeniu przez tow. Dra Feiga wygłosiła piękną mowę uroczystą tow. Sara Bienenstockówna, poczem przemawiał tow. Koitsch.

W ub. niedzielę odbyło się Walne Zgromadzenie deklarantów na „Palestyński Fundusz Robotniczy” (Kapal) również przy bardzo licznej udziale. Dr. Feig złożył sprawozdanie z dotychczasowej szynności i doniósł, że za ostatni okres pracy wysłano do Tel Awiwu 80 dol. Tow. Fuss omówił zadania pionierskie Pal. Fund. Rob., poczem wystrano nowy zarząd z 10 osób, który się następnie skonstytuował, jak następuje: Dr. Feig prezes. Stein wicepr., Keil sekretarz, Wurzel kasjer. Nowy Zarząd zamierza przeprowadzić jednorazową większą akcję na rzecz „Kapal”.

Strasna katastrofa w mieszkaniu ubogiej rodziny żydowskiej

Splonęła matka z czworgiem dzieci

We wtorek około godz. 8 wieczór rozegrała się w Warszawie przy ul. Dzielnej 42 strasna scena. W jedynym pokoju Dawida Diamanda, na piątym piętrze, powstał nagle pożar, a wkrótce dały się słyszeć straszne krzyki. Pożar ogarnął kózko, na którym znajdowała się 40-letnia Sara Diamand oraz dzieci siedzące, obok zaś łóżka 12-letni Jakób, 8-letnia Rebeka i 5-letni Aron. Zanim nadeszła pomoc, płomienie objęły wszystkie osoby, tak że lekarz pogotowia zastał już ofiary w beznadziejnym stanie. W pokoju znajdował się Dawid Diamand z silnie poparzonymi rękami i jego 16-letnia córka z poparzeniami na całym ciele. Zaznaczana straż nie miała faktycznie już czego gasić, albowiem wszystko co było w małym mieszkaniu, uległo pożarowi. Przyczyną strasnego wypadku, są wedle śledztwa, następujące: Dawid Diamand zajmował się wyrabianiem laku szewskiego, do czego potrzeba wosku i benzyny. (We wtorek wieczór przygotowywała jego 16-letnia córka ów lak i w czasie pracy nastąpił wybuch. Dotąd zmarło czworo dzieci. Matka znajdująca się w stanie beznadziejnym w szpitalu. Wybuch był tak silny, że we wszystkich mieszkaniach zostały wybite szyby.

—o—

Z ŻYCIA ŻYDOWSKIEGO W DYNOWIE.

(Kor. wł.) W miasteczku naszym istnieje już od r. 1921 szkoła hebrajska, która jednak z powodu braku odpowiednich sił kierowniczych doznawała kilkakrotnych przerw w swym rozwoju. Obecnie istnieje jednak uzasadniona nadzieja, iż byt i rozwój naszej szkoły będzie zapewniony, gdyż wybrany onegdaj komitet reorganizacyjny daje gwarancję doskonałej i odpowiedzialnej pracy. Na czele komitetu stanęli ogólnie poważani i największą sympatią w kołach obywatelskich a także i w kołach młodzieży cieszący się państwo Bacherowie. P. Bacher ma wielkie zasługi przy założeniu i bezpłatnym kierowaniu Bankiem Ludowym, który dzięki jego energii i niezmordowanej pracy pięknie się rozwija. P. Bacherowa wybrana została przewodniczącą komitetu dla budowy Domu Ludowego, którego brak bardzo dotkliwie odczuwamy. W skład komitetu reorganizacji szkoły hebrajskiej wstąpił nadto znani poważni obywatele, jak np. Intratorowie, Baum, Haber, Merdel, Frenkel, Melon i Domb. Tuszymy nadzieję, iż szkoła hebrajska pod tem kierownictwem doskonale będzie się rozwijać.

—o—

ZGON „MATKI SIERÓT” W WARSZAWIE

W Warszawie odbył się niedawno pogrzeb blp Tamary Rosenbaum, znanej w Warszawie pod nazwą „matki sierót” żydowskich. Była ona twórczynią domu dla dziewcząt i zakładu dla sierót żydowskich w Warszawie oraz czynną w wielu organizacjach filantropijnych. Szczególnie w dziedzinie opieki nad sierotami dokonała blp. Teresa Rosenbaum bardzo wiele. Pogrzeb jej był wielką manifestacją ludności żydowskiej w stolicy.

GROŻĄCA EKSMISJA PRZYCZYNĄ SAMOBÓJSTWA.

Z Łodzi donoszą: Onegdaj wieczorem w domu przy ul. Przędzalnianej 4, rozegrała się pomura tragedia.

W kamienicy tej od szeregu lat zamieszkiwała uboga wdowa, Stanisława Ziółkowska wraz z sześciorgiem dzieci. Gdy niedawno straciła pracę, znalazła się bez żadnych absolutnie środków do życia. Nadomtar złego właściciel domu, któremu nie mogła płacić za mieszkanie, wystąpił na drogę sądową, i uzyskał wyrok eksmisyjny. Ziółkowska, nie mogąc znaleźć wyjścia z rozpaczliwej sytuacji, postanowiła pozbawić się życia. Kupiła w aptece butelkę jodiny i w swym mieszkaniu wypila większą ilość trucizny. Dzieci jej wszczęły alarm. Sąsiedzi zawezwali pogotowie, które przewiozło desperatkę do szpitala.

Szościorgiem dzieci nieszczęsnej wdowy zaopiekowali się narazie lokatorzy domu.

SAMOBÓJSTWO OFICERA-LOTNIKA.

Z Warszawy donoszą: W nocy z wtorku na środę około godz. 1 popełnił samobójstwo w doróże samochodowej kpt. pilot Jerzy Rokossowski z 6 pułku lotniczego we Lwowie. Samobójca rozpiął płaszcz i mundur i przyłożył łufę do piersi i wystrzelił, raniąc się w serce. W drodze do szpitala Ujazdowskiego kpt. pil. Rokossowski zmarł.

Kp. pilot Rokossowski przechodził niedawno operację wyrostka robaczkowego. Operacja ta spowodowała skrzep w nodze. Oficer musiał chodzić o lasce i straciwszy władzę w nodze, nieszczęśliwy inwalida miał być przeniesiony w stan spoczynku i to zdaje się wpłynęło na niego fatalnie, podsuwając rozpaczliwą myśl o samobójstwie. Inna wersja twierdzi, że kpt. pil. Rokossowski popełnił samobójstwo na tle miłosnem, starał się bowiem bezskutecznie o rękę pewnej Warszawianki.

W PRZYSTĘPIE ROZPACZY

We wsi Zakroczymskie Góry, w powiecie młodeckim, w niezwykle sposób popełnił samobójstwo tamtejszy mieszkaniec, właściciel dużego młyna, Kantorowicz, który stracił wiele na posiadanych zapasach zboża i wreszcie zbankrutował, ostatnio zaś zmarł mu syn i żona. Te nieszczęścia tak przygnębiły Kantorowicza iż udał się na strych młyna, gdzie rozlał naftę, podpalił ją, a następnie powiesił się. Budynek splonął.

„Kurier Poznański” donosi, że w Mogilnie powiesił się w swym mieszkaniu lekarz powiatowy dr. Lucjan Montwill. Zmarły pozostawił żonę i dzieci. Przyczyna rozpaczliwego kroku nie została wyjaśniona.

OLBRZYMA GRZYWNA — UCHYLONA

Donoszą z Łodzi: Izba skarbowa w Łodzi ukarała grzywną w olbrzymiej sumie 11,245,000 zł. właściciela składu aptecznego Jakóba Chalachowicza za nadużycie koncesji na prawo korzystania ze spirytusu dla celów przemysłowych. Chalachowicz, który otrzymał spirytus skażony,

KINADESLANE

— POWIATOWA KOMUNALNA KASA OSZCZĘDNOŚCI W KRAKOWIE, UL. PIJARSKA 1, zawiadamia interesowanych, że z dniem 1-go lipca 1931 r. obniża stopę procentową od wkładów dolarowych na 4 proc. w stosunku rocznym. — Od wkładów złotych płaci Kasa nadal 8 proc. w stosunku rocznym.

Oddanemu Towarzyszowi Gerschonowi Ziolkowskiemu, kierownikowi komisji Zyd. Fund. Narodowego w Jarosławiu prawdziwe wyrazy współczucia z powodu śmierci blp. Matki składa

Komisja Keren Kajemet Leisrael w Jarosławiu

Podziękowanie.

Za szybkie i sumienne zlikwidowanie straty kradzieżowej — dziękuję Tow. Ubezpieczeń „Orzeł” i WPanu Wicedyrektorowi Singerowi.

M. REDER

467g

Kraków, M'odowa 24.

Anna Kraminer

Moniek Koch

Bolechów

Kraków

zaręczeni w marcu 1931 r.

464g

Z okazji zaręczyn naszej przyjaciółki p. Feigl Lówówny Ropczyce, z p. Samuelem Faustem Tarnów, serdeczne życzenia składają

703x

Fela Schneps i Henek Pomstein.

przeznaczony na produkcję perfum i wody kolońskiej, spirytus ten odkażał i sprzedawał go do spożycia.

Od decyzji Izby skarbowej Chalachowicz odwołał się do sądu okręgowego. Do rozprawy wezwano 68 świadków.

Sąd po przesłuchaniu świadków, przeważnie urzędników skarbowych, ogłosił wyrok, uwalniający Chalachowicza od winy i kary, uwalniając go temsamem od nalożonej na niego przez Izbę skarbową grzywny w wysokości 11,245,000 zł.

HODOWLA BOBRÓW

Dyrekcja lasów państwowych w Wilnie postanowiła utworzyć w nadleśnictwie Rybaki, w pobliżu Mostów, specjalny rezerwat dla gnieźdzących się tam bobrów. Zwierzęta te poddane będą planowej opiece i nadzorowi, co wpłynie w znacznym stopniu na ich rozmnożenie.

Kącik dla gospodyń

Redagowany przez Kurs Gospodarstwa Domowego przy „Ognisku Pracy” w Krakowie

Potrawy na czasie

Krem makaronikowy. Pół l. śmietanki kremowej, 10 dkg. cukru, pół laseczki wanilii, 5 dkg. makaroników, 6 dkg. bakalji, albo 10 lkg. czekolady. — Śmietankę ubić sztywno z cukrem i wanilią i podzielić na 2 części, jedną wymieszać z makaronikami, które trzeba pokrajać na drobne kawałki, drugą wymieszać z czekoladą lub kranami bakaljami (skórki pomarańczowe, smażone, rodzynki, figi, etc.) Do formy budyniowej włożyć śmietanę z makaronikami i wyrównać, na wierzch ułożyć ostrożnie śmietankę z czekoladą, formę szczelnie zamknąć i wstawić do naczynia z drobno tłuczonym i solonym lodem, na godzinę lub dwie. Jeśli śmietana będzie z bakaljami, wtedy, jako cięższa, powinna iść na spód formy.

Makaroniki orzechowe. Cwierć klg. cukru miękkiego, ćwierć klg. orzechów laskowych (bez łupki), 6 jaj, łyżka soku cytrynowego, nieco skórki cytrynowej. Orzeszki zrumienić lekko i zemleć. Jaja całe ubić z cukrem na gęstą białą masę, wsypać orzechy, dodać skórki i soku cytrynowego. Błachę posmarować masłem, lub świeżą oliwą i układać makaroniki łyżeczką kawową. Piec 15—20 minut w niezbyt gorącym piecu.

Ciastka smażone (przepis frankfurcki). 5 mac. 3 żółtka, 15 dkg. cukru, sok i skórka z 1 cytryny,

2 dkg. drobnych rodzynek, szczypta soli, szczypta cynamonu, pianą z 3 białek, tłuszczu do smażenia 25 dkg., 2 łyżki stołowe sliwownicy, 6 dkg. cukru do posypywania. — Mace zwilżyć dobrze wodą, by zupełnie zmiękły. Cukier utrzeć z żółtkami do białości, włożyć mace i inne ingredjencje i ucierać dalej. Nakoniec dodać sztywno ubitą pianę. Rozgrzać mocno tłuszcz, wlać do niego sliwownicy i nabierając ciasto srebrną łyżeczką w tłuszczu maczaną, smażyć na kolor złocisty. Podając gorące do stołu, posypać z wierzchu cukrem z cynamonem.

Sznyecl kartoflane (przepis frankfurcki). 2—3 mace zmoczyć, dobrze wycisnąć 6—8 kartofli ugotować w słonej wodzie i utrzeć na tarle, dodać 1—2 jaj, szczyptę soli i jedną cebulę smażoną i trochę pieprzu. Wszystko razem dobrze wymieszać, formować małe sznyecl, osypać mąką nacową lub kartoflaną i smażyć na gorącym tłuszczu.

Omlet z marmeladą. 4 żółtka, 10 dkg. mąki kartoflanej, 10 dkg. cukru, łyżka soku cytrynowego i trochę skórki. Żółtka utrzeć do białości z cukrem i sokiem cytrynowym. Wsypywać po łyżce sianą mąkę i dalej parę minut ucierać, na ostatku dodać skórki i pianę z 4 białek. Foremkę płaską o wysokich brzegach, wysmarować tłuszczem wlać masę i piec 20—30 minut w bardzo wolnym piecu. Po upieczeniu posmarować marmeladą.

KRONIKA

MARZEC

 Wschód
słońca
5 m. 24

27

 Piątek
9 Nisan 5691

 Zachód
słońca
17 m. 58

I. Ogólnopolski Zjazd Organizacji „Haszomer Hadati“

W dniach 5 i 6 kwietnia br. obradować będzie w Krakowie w sali Kahału pierwszy ogólnopolski zjazd org. „Haszomer Hadati“. Na zjazd ten przybędą wszyscy członkowie Egzekutywy z Warszawy oraz reprezentanci centralnych instytucji org. Mizrachi w Polsce i Palestynie. Członkowie Egzekutywy wygłoszą referaty na tematy ideologiczne i organizacyjno-wychowawcze.

Spodziewany jest liczny udział delegatów ze wszystkich gniazd w Polsce. Delegaci będą korzystali z 50-proc. zniżki.

Program zjazdu będzie wkrótce podany.

Żydowskie Towarzystwo Muzyczne w Krakowie

Onegdaj odbyło się Żydowskie Towarzystwo Muzyczne drugie w czasie swego istnienia Walne Zgromadzenie członków. Młode Towarzystwo cieszy się zasłużonym poparciem społeczeństwa żydowskiego, czego dowodem tłumny udział w audycjach i koncertach, urządzonych w ubiegłym roku przez Zarząd. Świeżo, zwłaszcza pod względem organizacyjnym i frekwencji wypadł poranek symfoniczny, urządzony w sali Starego Teatru. Poranek był, jak wiadomo, poświęcony muzyce żydowskiej i dał obraz pracy twórczej naszych najnowszych kompozytorów, zwłaszcza palestyńskich. Następną udałą imprezą Towarzystwa był koncert synagogalny w synagodze postępowej, „gdzie umożliwiono słuchaczom, tłumnie jawiącym się wysłuchania śpiewów liturgicznych Audycje zaś kameralne, które Towarzystwo urządziło raz na tydzień w sali Bolońskiego dla członków i zaproszonych lub wprowadzonych przez nich gości są punktem zbornym elity naszej muzycznej publiczności. To też z ufnością patrzą twórcy Towarzystwa w przyszłość i przewidują dalszy rozwój tej tak ważnej placówki życia kulturalnego żydostwa krakowskiego.

Na odbytem onegdaj Walnym Zgromadzeniu wybrano nowy Zarząd o następującym składzie osobowym: prezes adw. dr. H. Apte, wiceprezesi Marja Zimmermannowa i I. Lust sekretarka Eugenia Lauterbachowa, skarbnik adw. dr. Józef Frommer, bibliotekarz dr. W. Mantel. Na dalszych członków Zarządu zostali wybrani: P. Anhalt, opt. Hausmanowa, dr. Krakauer, dr. Marceli Liebeskind, prof. Schleichkorn, dr. E. Schenker i prof. Sperber. Prezesem kuratorium został p. radca Henryk Schenker, zaś prezesem Komisji kontrolującej inż. P. Goldwasser.

Po złożeniu sprawozdania ogólnego przez dra Aptego, sprawozdania kasowego przez dra Frommera i sprawozdania Komisji rewizyjnej przez inż. Goldwassera uchwalono udzielić wotum zaufania i absolutorjum ustępującemu Zarządowi. Następnie rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której zabierali głos p. drowa Aptowa, adw. dr. B. Feller, inż. Wexnerowa, adw. dr. Frommer, inż. Goldwasser i p. I. Lust. Wszyscy mówcy, akcentując wybitne zasługi zeszłorocznego Zarządu, udzielali wskazań na przyszłość. A nowo wybrany Zarząd przez usta prezesa dra Aptego przyrzekł, w miarę mocy, spełnić słuszne postulaty. W szczególności uchwalono także zorganizować chóry śpiewacze i wciągnąć w ten sposób w orbitę działalności Towarzystwa najszersze warstwy społeczeństwa żydowskiego.

Lekarze Kas Chorych w obronie swej działalności

Od Zarządu Związku Lekarzy Kas Chorych w Krakowie otrzymujemy w związku z artykułem p. radcy Żuławskiego w Nr. 62 „Naprzodu“ z 17. III. br. następujące pismo z prośbą o zamieszczenie:

„Pan Poseł Żuławski w ogólnie ujętym artykule, w którym mógł mieć na myśli także lekarzy kasowych naszego terenu działalność, zarzucił lekarzom, że „operując pięknymi frazesami o lecznictwie, profilaktyce, higienie społecznej itd. biorąc w ten sposób z wkładem przeważną część dla

Z SALI SADOWEJ.

Antyczeska kampanja „II. Kurjera Codz.“ przed sądem Prof. Myslakowski i red. Warchalowski skazani za obraze „Kurjera“

Wczoraj, w drugim dniu rozprawy w krakowskim Sądzie okręgowym przeciw prof. U. J. dr. Myslakowskiemu i redaktorowi odpowiedzialnemu „Głosu Narodu“ dr. Warchalowskiemu, oskarżonym przez wydawcę „II. Kurjera Codz.“ posła Dąbrowskiego o obraze czci, Trybunał doposażił częściowo zaofiarowany przez oskarżonych dowód prawdy z odczytania artykułów i notatek „Kurjera“, na które powoływał się w swej obronie prof. Myslakowski.

Nastąpiły wywody zastępcy oskarżyciela prywatnego adw. dra Rappaporta i posła Dąbrowskiego, poczem przemawiali obrońcy dr. Rychlewski i dr. Rozmarnowicz oraz obaj oskarżeni.

Po zamknięciu rozprawy adwokaci obu stron zgodnie z apelem przewodniczącego odbyli naradę celem ugodowego załatwienia sporu. Uгода nie doszła jednak do skutku, gdyż prof. Myslakowski nie zgodził się na udzielenie i opublikowanie deklaracji przepraszaającej. Wobec tego trybunał udał się na naradę.

O godz. 4-tej popołudniu po półgodzinnej naradzie Trybunału przewodniczący so. dr. Cieślowski ogłosił wyrok, uznający obu oskarżonych winnymi popełnienia występku z par. 488 i 491 u. k. i skazujący prof. Myslakowskiego na 7 dni aresztu z zamianą na 210 zł grzywny, a red. Warchalowskiego na 7 dni aresztu z zamianą na 70 zł grzywny, oraz na ponoszenie kosztów sądowych

i ogłoszenie wyroku w „II. Kurjerze Codz.“ i w „Głosie Narodu“.

Zasądzenie nastąpiło niemal za wszystkie zarzuty, zawarte pod adresem „Kurjera“ w inkryminowanym artykule prof. Myslakowskiego, a więc za zarzut nieprzebierania w środkach, tendencyjności i wprowadzania w błąd czytelników, niekulturalnej napaści na prez. Masaryka, uprawiania polityki podniecania i schlebienia dziłkim i destrukcyjnym popędem mas, oraz zerowania i robiania interesów na podżeganiu szowinizmu antyczeskiego. Sąd orzekł, że odnośnie do powyższych zarzutów dowód prawdy nie został przeprowadzony.

Natomiast Trybunał uznał za przeprowadzony dowód prawdy odnośnie do zarzutu, że antyczeska kampanja „Kurjera“ jest ordynarna, wobec czego uwolnił oskarżonych zarówno od tego zarzutu, jak i od zarzutu jednostronnego informowania przez „Kurjer“ czytelników, gdyż tego ostatniego zarzutu, postawionego dziennikowi o pewnym zabarwieniu politycznym, nie uznał Trybunał za hańbiący.

Od wyroku powyższego obaj oskarżeni przez usta swych obrońców zgłosili zaraz po ogłoszeniu wyroku odwołanie, wobec czego głośna ta sprawa oprze się o Sąd apelacyjny w Krakowie.

siebie i zadawałmają się zapisywaniem chorym ludziom, nic mającym z czego żyć, rozmaitych mikstur i zabiegów“.

Wobec tego ograniczamy się w niniejszym piśmie tylko do następujących stwierdzeń:

1. Od chwili wprowadzenia do Kas Chorych komisarzy, sytuacja materialna lekarzy się pogorszyła i to przez potrącanie im z poborów podatku dochodowego, który przedtem Kasa Chorych opłacała za nich z własnych funduszy. Jest przeto niezgodne z faktycznym stanem rzeczy, jakoby pobory lekarzy się powiększyły, gdyż w rzeczywistości się pomniejszyły.

2. Wychodząc z punktu widzenia, że utrzymanie zdrowia i zdolności do pracy leży w najżywniejszym interesie ubezpieczonych ich rodzici, Kasy Chorych, jakoteż i państwa, i dążąc do urzeczywistnienia tych dziś powszechnie przyjętych postulatów medycyny społecznej, zorganizował i uruchomił Związek Lekarzy Kas Chorych cały szereg poradni, czynnych już blisko 1 i pół roku, Szkoły zdrowia itd., celem uświadomienia najszerszych mas ubezpieczonych o doniosłym znaczeniu higieny społecznej i zapobieganiu chorobom. W poradniach tych, bardzo pomyślnie się rozwijających, pełnili lekarze kasowi obowiązki, dobrowolnie na siebie wzięte, zupełnie bezinteresownie.

Jest przeto niezgodne z rzeczywistością, jakoby zasady higieny społecznej i profilaktyki były propagowane przez lekarzy kasowych pod kątem widzenia materialnych korzyści, czerpanych przez nich z tego tytułu z funduszy Kasy Chorych, z uszczerbkiem zasiłków dla niezdolnych do pracy“.

Publikacja o sprawach turystyczno-uzdrowiskowych

Małopolska i Śląsk z ich uzdrowiskami, o charakterze i znaczeniu europejskim, oraz z całym szeregiem wspaniałych i małowalczych leśnik, wysuwa się na czoło zagadnień turystyczno-uzdrowiskowo-hotelarskich w Polsce. Izba przemysłowo-handlowa w Krakowie doceniając w pełni znaczenia, jakie sprawy te posiadają z punktu widzenia, zarówno ogólnopolskiego, jak i interesów samego zdrowotnictwa oraz nacjonalnie ujętej i zorganizowanej turystyki — wystąpiła na Zjeździe Związku Izb przemysłowo-handlowych Rz. P., odbytem w Krakowie w dniu 6 grudnia 1930, z szeregiem referatów, poświęconym zagadnieniom turystyki i uzdrowisk. Referaty, ujmujące szczegółowo potrzeby naukowe i organizacyjne zdrowotnictwa oraz urwypuklające potrzebę skoordynowania wszystkich zainteresowanych w turystyce czynników, zostały wydane staraniem Izby Krakowskiej w broszurze pt. „Sprawy turystyczno-uzdrowiskowo-hotelarskie w Krakowskiej Izbie Przemysłowo-Handlowej“. Publikacja ta zawiera również protokół oraz referaty, dotyczące tych samych zagadnień, gruntownie omówionych na zebraniu w dniu 3 marca br. w Izbie Krakowskiej, na któremto zebraniu zostało utworzone Regionalne Zrzeszenie Gospodarcze przemysłu turystycznego, ho-

telarskiego i uzdrowiskowego.

Referaty objęte wydawnictwem są następujące: „Znaczenie turystyki w życiu gospodarzem Polski“ — Stefan Starzyński, wiceminister Skarbu, „Przesłanki gospodarcze ekspansji polskiego zdrowotnictwa“ — prof. U. J. Dr. L. Korczyński, „Organizacja pracy turystycznej i gospodarze czynnikami jej rozwoju“ — St. Faecher, kierownik „Orbisu“, „Potrzeba regionalnej organizacji turystyczno-uzdrowiskowo-hotelarskiej“ — Inż. H. Mianowski, dyrektor Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie oraz koferat Dr. K. SAYSSE-Tobieczka.

Wydawnictwo to jest nie tylko dowodem aktywności Izby krakowskiej w dziedzinie tak doniosłej, jak turystyka i zdrowotnictwo, ale w pierwszym rzędzie stanowi cenny przyczynek do poznania braków i potrzeb w zakresie turystyczno-uzdrowiskowo-hotelarskim.

Kto wygrał na loterii?

W czternastym dniu ciągnięcia 5-tej klasy 22-tych polskiej loterii państwowej główne wygrane na dły na numery następujące (częściowo przez nas już wczoraj podane):

Zł. 15.000 na nr. 157565,
Zł. 10.000 na nr. 12.578, 17.363, 62.718, 156.940, 181.766,
Zł. 5.000 na nry: 73.326, 139.828, 209431,
Zł. 3.000 na nry: 5.023, 11.909, 36.684, 42.742, 54.062, 84.507, 88.652, 124.919, 194.617,
Zł. 2.000 na nry: 42.025, 67.998, 77.039, 77.339, 107.726, 141.145, 159.037, 185.957,
Zł. 1.000 11.302, 15.437, 23.106, 23.590, 28879, 31.266, 48.503, 51.226, 58.058, 59.001, 62.484, 73.409, 80.636, 86.007, 94.061, 107.132, 107844, 133.860, 135.503, 135.568, 137.294, 146.637, 148248, 160.149, 175.304, 182.163, 184.534, 208.454, 208.914.

Pożar cennego zabytku architektonicznego

We środę o godzinie 16-tej wybuchł pożar w kościele parafjalnym w Kamienicy pow. Limanowa. Kościół ten, zbudowany całkowicie z drewna w r. 1676, a restaurowany w r. 1888 należał do cenniejszych zabytków drewnianego budownictwa w Polsce. Pożar strawił go doszczętnie. Poza kościołem ogień zniszczył całe urządzenie kościelne, przyczem spłonęły 3 ornaty z XVI stulecia, przedstawiające szczególniejszą wartość muzealną, 54 innych ornatów, zniszczeniu uległy 2 dzwony, kielichy, monstrancje itd. Kościół był ubezpieczony w PZUW. na 50.000 zł. Szkoda jest jednak większa. Pomijając już samą wartość zabytku, który nie da się już wyrównać, oceniają straty na 150.000 zł.

Pożar powstał wskutek niedbalstwa, polegające go na pozostawieniu przy głównym ołtarzu płonącej świecy, lub kadzielnicy z rozżarzoną węglami.

Mimo panującej wichury, dzięki intensywnej akcji straży pożarnych z Nowego Sącza i Łącka, udało się pożar zlokalizować i przeszkodzić dalszemu rozszerzeniu się go na okoliczne budynki. Na miejsce wypadku przybył starosta limanowski.

p. Müller, który osobiście kierował akcją ratowniczą. Ogień zlokalizowano o godzinie 19-tej.

Uparty awanturnik

We środę w godzinach wieczornych wszedł do mieszkania Zofji Rajewskiej przy ul. Murowanej 1. 4 Mieczysław Grzędzielski, urzędnik kolejowy (lat 34), zam. przy ul. Kraszewskiego 24, a będąc pod wpływem, wszczął awanturę i bójkę z lokatorami, którzy go pobili i zawezwali posterunkowego. Ten doprowadził awanturnika do Komisariatu, skąd po częściowym wytrzeźwieniu został zwolniony. Grzędzielski udał się ponownie do mieszkania Rajewskiej, wszczął tam znowu awanturę grożąc, że będzie strzelał, tak, że lokatorzy uciekli w bieliźnie z mieszkania na ulicę. Wtedy Grzędzielski potargał i podpalił pierzynę, od której zapaliły się inne sprzęty domowe. Zawezwany ponownie posterunkowy ubezwładnił Grzędzielskiego, zawezwał straż pożarną i wyniósł z mieszkania małe dziecko, które pozostało w mieszkaniu. Grzędzielskiego następnie zatrzymano w Komisariacie. Ogień został ugaszony przez lokatorów przed przybyciem straży pożarnej.

— **DZIS NOCNY DYZUR APTEK.** Rynek 13, ul. Retoryka 1, Lubicz 7, Stradom 6, Karmelicka 9 i Brodzińskiego 1.

— **ZNIŻKA CEN CIEŁĘCINY.** Magistrat podaje do wiadomości, że od soboty dnia 28 bm. mogą być pobierane w sprzedaży detalicznej najwyżej następujące ceny cieleciny: 1 kg. cieleciny koczowej, oraz dych, kotlety, łopatka wedle klas: 2.20 zł, 2 zł i 1.60 zł, mostek, karczek wedle klas: 1.80 zł, 1.60 zł i 1.20 zł. Równocześnie potaniała wieprzowina, szynka surowa, oraz niektóre wędliny. Winni żądania i pobierania cen wyższych będą pociągali do surowej odpowiedzialności karnej.

— **Z CYKLU WYKŁADÓW POPULARNYCH „FOZU”.** Jutro w sobotę odbędzie się w sali Stowarzyszenia Kupców przy ul. Grodzkiej 43 odczyt p. dra Felixa pt. „O leczeniu gruźlicy”. Początek o godz. 7-mej wieczorem. Wstęp 20 groszy.

— **„KOMUNIKACJA”.** Pod tym tytułem wygłosi dziś w piątek o godzinie 6:15 wieczorem w sali Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ul. Smoleńska 9 wytrawny znawca spraw komunikacyjnych, p. inż. Aleksander Bobkowski, prezes Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie wygłosi wykład, który będzie 23-cim z cyklu wykładów ekonomicznych, zorganizowanych przez Związek Przemysłowców w Krakowie. Wstęp wolny, goście mile widziani.

— **EKSPLOZJA TERPENTYNY.** W mieszkaniu Saimoni Wachtel, przy ul. Brzozowej 1. 12, zapaliła się we środę wieczór terpentyna, przygotowana do czyszczenia podłóg. Pożar spowodował eksplozję, wskutek której uległy rozbiciu wszystkie szyby w mieszkaniu oraz zapaliła się podłoga i drzwi. Pożar ugasił domownicy przed przybyciem straży. Domownicy wyszli bez szwanku.

— **TARGNELA SIĘ NA BRATA.** We Włosani pow. Kraków Anna Cholewa licząca lat 18, ugodziła w czasie sprzeczki brata swego Józefa nożem w brzuch. Ciężko rannego przewieziono do szpitala św. Łazarza w Krakowie.

— **ZATRUL SIĘ LYZOLEM.** Wczoraj zawieziano pogotowie ratunkowe na ul. Podzamcze do Marjana Kołodziejczyka (lat 50) z Chrzanowa, który zasłabł na ulicy z powodu zatrucia się lyzolem. Został on przewieziony do szpitala św. Łazarza.

— **OMAL-ZE PRZEJECHANIE.** Gątkiewicz Władysław (lat 26) dentysta, zam. przy ul. Karmelickiej 1. 23 przechodząc ulicą Szewską poślizgnął się na chodniku i upadł na szyny tramwajowe przed nadjeżdżającym wozem tramwajowym, który jednak został przez motorowego na czas zahamowany tak, że Gątkiewicz doznał tylko lekkiego potłuczenia i opatrzony przez zawezwane pogotowie ratunkowe odszedł o własnych siłach do domu.

— **ZDERZENIE AUT.** Dnia 25 bm. około godz. 23-tej na zbiegu ul. Wiślniej i Siraszewskiego zderzyły się dwa osobowe samochody, jednak bez poważnych uszkodzeń.

— **OSZUSTWO WEKSLÓWE.** Policja aresztowała Grünspana Mordkę (lat 27) zam. przy ul. Karmelickiej 151, kupca za oszustwo popełnione przez sfałszowanie weksli na kwotę około 100 złotych na szkodę dra Jelonka Franciszka zam. przy ul. Pawiej 5 i Piemowskiego Mieczysława zam. przy ul. Pawiej 15.

— **DYWANY, CERATY, LINOLEUM**
A. NUSSBAUM, DIETLA 45.

— **ZAMIAST KWIATÓW** na grób bhp. Dra Sieh na Polu Młodzieńców VII kł. Gm. im. Król. Jadwiszczyk 20 na rzecz Związku Wych. Sierót (Detla 54). 708x

Zmiana w nastrojach arabskich?

„Berliner Tageblatt” donosi z Jerozolimy: Głosy prasy arabskiej z okazji pobytu Weizmanna w Palestynie wykazują pewną nagłą zmianę w nastrojach. Podczas gdy jeszcze do niedawna cała prasa arabska odrzucała ostro wszelkie możliwości porozumienia, pisać obecnie niektóre pisma arabskie, że Arabowie gotowi są do rokowań, wątpią atoli czy rządowi za leży na porozumieniu arabsko-żydowskim. Pzatem koła arabskie sądzą, że rząd angielski uczyni potajemnie wszystko, aby przeszkodzić

planowanemu porozumieniu. Jest rzeczą interesującą, że kilka pism ogłosiło sensacyjną wiadomość, jakoby podstawą dążeń porozumiewawczych miała być propozycja, by zjednoczyć Przejordanię i Transjordanię pod władzą Abdullii jako króla. Jakkolwiek przypuszczenia te są narazie fantastyczne, to jednak należy je oceniać jako bardzo symptomatyczne. Trzeba atoli do wszystkich nadziei porozumienia odwołać się w dalszym ciągu sceptycznie.

Krwawe walki w Cawnpore (Indje) trwają

Telegram własny „Nowego Dziennika”

Londyn 26. 3. (L) Zaburzenia w Cawnpore trwają w dalszym ciągu i pochłonęły do tychczas około 50 zabitych i kilkuset rannych. Wśród zabitych znajdują się także kobiety i dzieci. Tło tych walk jest następujące: Na znak protestu przeciw straceniu morderców wyższego urzędnika w Lahore zebrali się Hindusi i urządzili demonstracje uliczne. Ponieważ mahometanie odmówili wzięcia udziału w demonstracji, Hindusi napadli na ich sklepy i domy i poczęli je demolować. Wynikły z tego walki, które trwają trzeci dzień z rzędu.

Nowe Delhi 26. 3. PAT. Według doniesień z Cawnpore, surowa cenzura zaprowadzona w tej miejscowości, nie pozwala na uzyskanie dokładnych danych o ilości ofiar ostatnich

zajść. Jak słyhać, zabitych ma być około 50 osób. Wśród ofiar znajdują się zarówno Hindusi jak i Muzulmanie. Liczne domy zostały spalone.

Rangoon 26. 3. PAT. Nadeszły tu wiadomości o wzmaganiu się ruchu rewolucyjnego w okolicy Tharrawady gdzie w czasie starć z policją zginęło 20 buntowników, wielu zaś z nich odniosło rany.

Katastrofa lotnicza w Madrycie

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Paryż 26. 3. (B) Na lotnisku w Madrycie spadł wczoraj samolot wojskowy i uległ zniszczeniu. Obaj lotnicy ponieśli śmierć.

— **KU UCZCZENIU BŁ. P. HERMANA KAMSLERA** złożyły: Pp. Róża Abelesowa, Franciszka Hausnerowa zł. 50 na rzecz „Stowarzyszenia ku wsparciu biednych położnic”. — Na rzecz tegoż Stowarzyszenia złożyła WPani Bronisława Kerner zł. 50 z okazji założenia syna, WP. Bertram-Kernerowa Wiedeń, szyl. 100 z okazji urodzenia syna. WP. Fawel Stempel zł. 25 Łaskawe dalki uprasza Wydział „Stowarzyszenia ku wsparciu biednych położnic” skierować do p. Rabanowej Kornitzerowej, lub p. Róży Sprecherowej, ul. Dietla 75. 466g

KOMUNIKATY

— **CEIRE I CHALUC MIZRACHI** Kupia 16. Jutro, w sobotę, o godz. 2.30 popołudniu referat p. A. Mahle na t.: „Religia i praca”. Po referacie dyskusja. Goście mile widziani.

— **RZESZÓW, Stow. Żyd. Akad. „Makabea”.** Dziś, w piątek, o godz. 8 wiecz. w lokalu własnym w Domu ludowym konwent, na którym kol. Mgr. Herschtal wygłosi referat: „Rzut oka na współczesną literaturę hebrajską”. Goście wprowadzeni przez członków male widziani.

— **TOWARZYSTWO „NASZE DZIECI”** urządza dziś w piątek, o godz. 8 wiecz. w lokalu przy ul. Krakowskiej 23, odczyt Dra Jakóba Brossa na temat: „Republika dzieci nad Tuńskim jeziorem”.

ZE SPORTU

— **SOKÓL—MAKKABI.** Jutro, w sobotę, rozpocząją się zawody o mistrzostwo okręgu w piłce ręcznej. Już w pierwszej kolejce spotkają się czołowe kluby A klasy krakowskiej, tj. Sokół i Makkabi. Obie drużyny zajmują corocznie czołowe miejsca w tabeli i spotkania ich mają decydujący wpływ na kolejność miejsc. Do spotkania powyższego wystąpią obie kluby w najlepszych składach. Początek meczu w sobotę o godz. 4.30 pop. na boisku Makkabi.

— **CZARNI—CRACOVIA.** Zapowiedź pierwszych ligowych zawodów Cracovi z Czarnymi ze Lwowa, które odbędą się w niedzielę 29 bm., o godz. 3.30 pop. na boisku Cracovii, wzbudziła sensację wśród sportowców Krakowa. Bilety w przedsprzedaży po cenach zmniejszonych są jeszcze do nabycia w niewielkiej ilości.

— **SEKCJA GIER SPORTOWYCH** Rub. Tow. Sportowego „Jurzenka” zawiadamia, że w sobotę dnia 28 bm. odbędzie się na własnym boisku zawody w piłce nożnej o mistrzostwo klasy A między WKS „Warszawa” a „Jurzenka” o godz. 11.30. Z uwagi na silne składki obydwóch drużyn zawody zapowiadają się bardzo interesująco.

ZMARIJ. Mojżesz Spiegelmana 1. 28, Henryk Goldschein 1. 56.

GIĘŁDA KRAKOWSKA

Kraków, 26. 3. 1931. Akcje w zanedbania. Dolar utrzymany.

Akcie przemysłowe: Zieleniewski 22. Zebranie giełdowe zaznaczyło minimalną chęć do zawierania transakcyj. Ruch panował ospały. Ogólna niechęć do pracy. Większość efektów bez obrotów. Z papierów oficjalnych robiono jedynie w małej ilości Zieleniewskim po ustalonym kursie. W poszukiwaniu Chodorów oraz Chybie po kursach utrzymanych bez transakcyj.

Na pogiędziu zupełny zastój. Waluty i dewizy oficjalnie bez obrotów. Na rynku walutowym w obrotach prywatnych i międzybankowych, sytuacja bez zmian, tendencja utrzymana. Nastrój spokojny. Zaofiarowanie pokrywa w zupełności zapotrzebowanie. W Krakowie dolar gotówkowy 8.90 i pół do 8.92 i pół, czek bankowy 8.91—8.93.

GIĘŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 26. 3. PAT. Akcje: Bank Polski 134.75, Warsz. Tow. Fabr. Cukr. 28.50, Lilpop 22, Modrzejów 7. Pożyczki: 3-proc. budowlana 45, 5-proc. konwersyjna 49.25, 5-proc. kolejowa 46, 6-proc. dolarowa 74.50, 7-proc. stabilizacyjna 83, 84.25, 10-proc. kolejowa 104.50, Listy zast. BGK 8-owe 94, 7-owe 83.25.

Waluty: Dolar 8.92, 8.94, 8.90. Dewizy: Belgia 124.15, 124.46, 123.84, Budapeszt 155.48, 155.89, 155.08, Londyn 43.32 i pół, 43.44, 43.23, Nowy Jork 8.912, 8.932, 8.892, Paryż 34.90, 34.99, 34.81, Szwajcaria 171.65, 172.08, 171.22, Wiedeń 125.38, 125.07, 125.07, Włochy 46.74, 46.86, 46.62, Berlin 212.55.

GIĘŁDA WIEDEŃSKA

Wiedeń, 26. 3. PAT. Waluty i dewizy: Berlin 169.26—169.76, Budapeszt 123.77—124.07, Bukareszt 4.21 i siedem ósmych do 4.23 i siedem ósmych, Londyn 34.50 i jedna ósma do 34.60 i jedna ósma, Nowy Jork 709.90—712.40, Paryż 27.76.90—27.86.90, Praga 21.03 i jedna czw. do 21.11 i jedna czw., Warszawa 79.56—79.84, Zurych 136.87—137.07, A4 amerykańskie 709.25—713.25, Niemieckie 169.05—169.65, Włoskie 37.40—37.46, Polskie 79.56—79.96, Rumuńskie 4.20 i pół do 4.40 i pół, Szwajcarskie 136.30—137.10, Czeskie 21—21.12, Węgierskie 123.88—124.28.

GIĘŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 26. 3. PAT. Paryż 20.33 i jedna czw., Londyn 25.24 i trzy czw., Nowy Jork 5.19.67 i pół, Belgia 72.39, Włochy 27.22, Berlin 123.84, Wiedeń 73.07, Praga 15.40, Warszawa 58.20, Budapeszt 90.60, Bukareszt 3.09.

STANISŁAW SZPOTAŃSKI

Ozjasz Ludwik Lubliner - przyjaciel Lelewela

O sprawie polskiej Europie zapomnieć nie dawał

Znany historyk Stanisław Szpotański kreśli w „Kurierze Warszawskim” następującą, nader interesującą sylwetkę:

Zaginęła pamięć o Ozeaszu Ludwiku Lublinerze. A przecież nie powinna była zagaść. Uczony Żyd patriota, metylko ina miejsce wśród ludzi listopadowych, ale w naukowym, historyczno-prawnym piśmiennictwie. Autor „Historji Żydów w Polsce”, który wielki rękopis po śmierci jego pozostał, wielu prac z dziedziny karnego, cywilnego i konstytucyjnego prawa, a poza tem, pism pod poniższemi tytułami: „Expose general du dogme chretien sur les motifs et les buts de l'incarnation du Fils de Dieu”; „Naissance de Jesus”; „Mere de Dieu, Vierge”.

Rzeczy tych nie czytałem. W czasopiśmie emigracyjnych o charakterze tradycyjno-konserwatywnym, wychodzących z kół księcia Auama, zwykle bez komentarza znajdując się o nich wzmianki. Np. „Póć tego rozprawy o dogmatach Kościoła Katolickiego pisał”.

Może zbliżał się do tej teologicznej szkoły żydowskiej, która Chrystusa za wielkiego proroka uważa, wyrażając nadzieję, że powołamy się na żydowskiego pisarza i teologa Enelowa „Une vue juive sur Jesus”, jako Chrystus stanie się kiedyś łącznikiem między żydowskim a chrześcijańskim światem. Hipotezę taką co do Lublinera postawić można, bo był on przecież założycielem stowarzyszenia Zbratanie wzmian w Polsce.

Mógłby ktoś, i słusznie, powiedzieć: najlepiej hipotez nie stawiać, lecz pisma te przeczytać. Ja jednak ich nie mam, do Brukseli, ani do Paryża dla ich studiowania jeździć nie mogę i nie będę. Niechże mi choć w tem służy przykład wielkiego Tadeusza Wojciechowskiego, który rekonstruował tekst Gallusa, rękopisu przed sobą nie mając. Celem tego artykułu nie jest zresztą zastanawiać się nad teologią żydowską i nad jej nowożytnymi prądami, tylko przypomnieć rzecz znacznie mniejszą i znacznie nam bliższą, że Ozeasz Ludwik Lubliner był przyjacielem Joachima Lelewela.

I to jakim przyjacielem!

Jakim on był wielkim jego przyjacielem, to tylko wiedział on i Joachim Lelewel. Mieszkać w Brukseli, Lelewel nie mógł się obejść bez Lublinera — a Lubliner bez Lelewela. W domu Lublinera bywał Lelewel, przychodził tam co wieczór, o tem wiedziała cała Bruksela i każdy Polak do niej przybywający.

„Zajdźcie do mnie, zacny rodaku, będzie dziś u mnie pan Joachim”. Si vous venez chez moi aujourd'hui vous y trouverez surement M. Lelewel”.

I dzięki temu w domu Lublinera spotkać było można nie tylko Lelewela, ale wielu innych mężów w piśmie uczonych z belgijskiego i francuskiego świata. Dzięki tak przez Lelewela nawiązanym stosunkom, stał się Lubliner poniekąd ośrodkiem brukselskiej advokatury. Widziano go czasem z przódką księżką, „białym krukiem”, w antykwarni, jakiejś znalezionej, z takim wzruszeniem kręcącego ulicą, jakby otrzymał list miłosny albo order belgijski. „Patrz pan co ja znalazłem dla pana Lelewela”, mówił, zatrzymując znajomego.

Masę anegdot opowiadał o tem znający go dosko-

nałe Teodor Jeź Miłkowski. A sławna w całej emigracji była anegdota, jak to Lubliner, wymając ze swej biblioteki jakieś dzieło Lelewela, rzekł: „pisałśmy to z panem Lelewelem”.

Przeznaczony był człowiek, ponad wszelki wyraz uczynny, patriota nieposzlakowany, i napewno z pośród przyjaciół Lelewela jeden z najbardziej miłwiniernych i oddanych. Gdy Lelewel stronnictwa na emigracji zakładał gdy członkowie innych, dawni jego adherenci, rozjuszeni na niego się ciskali, Lubliner przez całe życie w jednym Towarzystwie demokratycznym tkwił, niezawszę dobrze dla Lelewela usposobionem, na tego osobistą przyjaźń jednak to nie wpływało. Wogóle przynależność jego polityczna nie wpływała na jego osobiste stosunki. Znadto był na to mądry i wytrwały i zanadto poczciwy. Żaden paszkwił z pod pióra jego nie wyszedł. Zawsze i wszędzie marzył o „zbratanieniu”.

Jeżeli lepiej, niż innym na emigracji ma się działo, to nie z powodu jakiegoś specjalnego sprytu życiowego, ale dzięki pracy i wytrwałości, czego niech będzie dowodem krótko, poniżej podana biografia.

Urodził się w Warszawie, 14 sierpnia 1809 r., z ojca Samuela, który początkowo kształcił go w talmudzie, a gdy dorósł lat piętnastu, oddał go do gimnazjum księży parafii. Tam Ozeasz Lubliner złożył egzamin dojrzałości w r. 1830, przed samem prawie powstaniem. Gdy wybuchło, zaciągnął się za raz do gwardji narodowej, a po jej rozwiązaniu, tj. w maju 1831 r., wstąpił jako prosty żołnierz do 9-go pułku piechoty linjowej. Dnia 15 sierpnia odznaczył się w bitwie pod Paprotnicą i podniesiony został na podchorążego. Podczas obrony Warszawy, 6-go i 7-go września był się walecznie dwukrotnie ranny, do szpitala odniesiony został. W Modlinie, nieobecne go koledy do krzyża wojskowego przedstawił, który otrzymał. Gdy ze szpitala wyszedł, nikogo już z dawnych towarzyszy broni nie było, nie było już polskich żołnierzy, oficerów i generałów... ani Lelewela.

W Warszawie stały wojska rosyjskie. Pociąchu po wrócił do rodzicielskiego domu i do nauk, sądząc, że nie trzeba mu będzie emigrować. Jednak niebawem o udział w powstaniu oskarżony od studiów oderwany do więzienia się dostał. Ale ojciec Samuel sęgnął do worka i Ozeasz chwycił do wolności puszczony, przemycił do Krakowa. Odrazu zapisał się do uniwersytetu, po dwóch jednak miesiącach rząd rosyjski zażądał od wolnej Rzeczypospolitej wydania studenta emigranta. Wyjechał do Belgji i, dnia nie tracąc, zapisał się do uniwersytetu w Louvain. Roku 1835 był już doktorem praw, a niebawem adwokatem przy apelacyjnym sądzie brukselskim. Zyskał poważanie i wziętość. Poza pracą zawodową, poza pracami naukowymi, nie zaniedbywał dziennikarstwa.

W dziennikach belgijskich było go pełno, a zawsze wyświetlającego sprawę polską, nigdy nie pozwalającego, aby jakiś moskiewski gwałt lub niesprawie dliwość na europejskie światło dzienne wyprowadzone nie były. Należał do tych, co o sprawie polskiej Europie zapomnieć nie dawali.

Zmarł na raka w Brukseli, w roku 1868. Tam spoczywa na cmentarzu żydowskim.

Cło od zapalniczek

Warszawa 26. 3. Ukazało się rozporządzenie ministrów skarbu, przemysłu i rolnictwa w sprawie podwyższenia cła od zapalek, zapalniczek i kamieni do zapalniczek. Według tego rozporządzenia pobierane będzie cło w wysokości 40 zł. od 100 kg. normalnych zapalek; Zapalki przywożone za pozwoleniem min. skarbu wolne będą od cła. Wszelkiego rodzaju zapalniczki, również elektryczne, a także przeznaczone do umocowania we wszelkich środkach lokomocji oraz inne przyrządy do niecenia ognia, wykonane częściowo lub całkowicie z kosztownych materiałów oraz pozłacane i posrebrzane o wadze sztuki 60 gramów i mniej, będą cłone w wysokości 15 zł. od sztuki. Zapalniczki wykonane z pospolitego metalu, wadze 60 gramów i mniej cłone będą w wysokości 1800 zł. od 100 kg., a od sztuki 4 zł. Kamienie do zapalniczek opłacają cło w wysokości 1500 zł. od 100 kg. Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie od 28 marca br.

—o—

Afera oszukańcza w Wilnie

Wilno. 26. 3. PAT. Założyciele wileńskiej spółdzielni „Praca” Tarajko Józef i Parański zdołali oszukać wielką ilość osób, poszukujących pracy. Ośmiłi oni ich wysokimi zarobkami i wyłudziłi w ten sposób znaczne sumy. Parański zdołał zbiec. Tarajko aresztowano.

—o—

Anschluss w dziedzinie prawa

Wiedeń. 26. 3. PAT. Minister sprawiedliwości Schürff wyjeżdża dzisiaj do Berlina, celem przyspieszenia prac nad zrównaniem ustawodawstwa austriackiego i niemieckiego w dziedzinie reformy prawa karnego, ordynacji cywilnej i postępowania konkursowego.

—o—

Rzemlary bezrobotnia w Austrii

Wiedeń. 26. 3. PAT. W połowie marca naliczono w Austrii ogółem 326.802 robotników bez pracy pobierających zasiłki. W samym Wiedniu było 112.006 bezrobotnych. W porównaniu do miesiąca lutego spadła liczba bezrobotnych w Austrii o 7.200 osób.

Giesl w obozie hitlerowców

Wiedeń. 26. 3. PAT. B. poseł austro-węgierski Giesl, który w roku 1914 wreczył rządowi serbskiemu ultimatum austro-węgierskie, zgłosił obecnie swoje przystąpienie do stronnictwa narodo-socialistycznego. Giesl liczy obecnie lat 70 i mieszka w Salzburgu.

Otwarcie międzynarodowej konferencji zbożowej

Rzym 26. 3. (R) Dziś nastąpiło tu otwarcie międzynarodowej konferencji zbożowej. Na przewodniczącego wybrano prezesa międzynarodowego instytutu rolnego de Michelea.

Likwidacja wielkiej firmy zbożowej

Wiedeń 26. 3. PAT. Istniejąca od 80-ciu lat wielka firma zbożowa Strasser & König, posiadająca filje w Budapeszcie, Białogrodzie, Bukareszcie i innych miastach Europy, postanowiła zlikwidować wszystkie swe przedsiębiorstwa. Powodem likwidacji jest obecne przesilenie agrarne i trudności, stawiane handlowi zbożem przez różne państwa.

Przeszło 100 zabitych, 500 rannych w Cawnpore

Londyn 26. 3. (L) Jak donoszą z Bombaju, liczba ofiar walk ulicznych w Cawnpore wynosi 112 zabitych i 500 rannych. Wskutek wprowadzenia cenzury wiadomości z terenu walk nadchodzą skąpo.

Warszawa 26. 3. (Sin) W dniu 22 bm. aresztowano w Tczewie inkasenta znanej firmy warszawskiej Spiess i Syn, Redelskiego. Podczas rewizji znaleziono przy nim literaturę komunistyczną i kilkadziesiąt numerów „Nowego Przeglądu”, organu partji komunistycznej.

Przyjazd marszałka Piłsudskiego do Cherbourga

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Paryż 26. 3. Sin. Dziś o godz. 7 wieczór przy był do Cherbourga na pokładzie kontrtorpedowca „Wicher” marsz. Piłsudski.

Na powitanie marszałka oddano z fortów Cherbourga szereg strzałów armatnich. Wjeżdżający do portu „Wicher” powitała eska dra hydroplanów, która towarzyszyła „Wichrowi” aż do przystani. Przybywającego marszałka powitał ambasador Hiszpański, który zja-

wił się w towarzystwie attache wojskowego pułk Bleszyńskiego. W imieniu armji francuskiej powitał marszałka prefekt morski admirał Berthelot. W porcie zaprezentowano marszałko wi pierwsza polską łódź podwodna „Wilki”, od bywająca próbnie pływaniem. Termin odplyniecia „Wichra” z Cherbourga nie jest jeszcze ustalony wobec gęstej mgły panującej na morzu.

Ponowne zamknięcie wszystkich uniwersytetów hiszpańskich

Paryż 26. 3. (B) W Madrycie i Barcelonie doszło do ponownych demonstracji studentów i robotników, przyczem nie obeszło się bez rozlewu krwi.

Wobec podnieconego nastroju władze ponownie zarządziły zamknięcie wszystkich uniwersytetów hiszpańskich.

PUSZY POSZUKUJĄ

RUTYNOWANY podró-
żający, doskonale zapro-
wadzony w branżach: ga-
lanteryjnej, kosmetycz-
nej, kolonialnej i cukier-
niczej, poszukuje zastęp-
stwa. Zgłoszenia do Ad-
min. „N. Dziennika” pod
„Referencje pierwszorzę-
dne”. 463x

LOKALE

SKLEPY o dużych wy-
stawach, przy ul. Salinar-
nej 19, w Podgórzu, za
czynszem miesięcznym
do wynajęcia. Wiado-
mość na miejscu. 658x

POKÓJ meblowany za-
raz do wynajęcia dla
panów, z całym lub czę-
ściowym utrzymaniem —
ul. Dłotowska 111, I pię-
tro, drzwi 7. 306bp

RÓŻNE

KIOSK sprzedawczy do wy-
działawienia. Zalogowa-
nia: bóg Miodowej i Bo-
żego Ciała, Kiosk. 468x

UNIEWAŻNIAM zgubio-
ny dowód rejestracyjny
samochodu ciężarowego
marki „Ford” Kr. 6217 na
numerowo I. H. Leser. 462x

OSTRZEŻENIE. Ostrze-
żam przed nabyciem we-
kna lub rymes z moim
podpisem, gdyż takowe
w obęgu sfalszowa-
no: Izak Hirsch Leser. 465x

SPRZEDAŻ

TAPCZANY, otomany,
fotele, rozkładanki, skó-
rą, pluszem, gobelina
kryta, tamto sprzeda ta-
picer, ul. Tomasza 4. 657x

MEBLE KUCHENNE —
PRZEDPOKOJOWE —
DZIECIECE — NAJTA-
NIEJ — NAJSOLIDNIEJ
wykonane. Wielki wy-
bór: „SPECJALNOŚĆ”
Kosobów, ul. SŁAWKOW
SKA 12, w podwórzu.

FIRANKI, kapy, od naj-
tańszych do najwykwint-
niejszych — oraz wielki
wybór firanek Bruges
poleca Wytwórnia Kra-
ków—Podgórze, Reka-
ka 2, — tuż obok Rynku
Podgórskiego. 446x

ZDROJOWISKA

RABKA. Znany pierwszo-
rzędny Pensjonat „Ewa”
w samym centrum — ma
kwaśno położony. Kom-
pletny komfort, pokoje
wszystkie z balkonami,
Elita towarzystwa krako-
wskiego. Wykwintna i
odbita kuchnia. Ceny na
sezon pierwszy znacznie
niższe. Na żądanie pro-
spekty wysyła właściciel
Henryk Mierz. Telefon
Nr. 34. 701mb

ZAKOPANE. Pensjonat
„Piast”, ul. Sienkiewicza
kdy Borzykowskiej i Le-
onki Krautówny. Przyj-
mnie zamówienia na
święta po cenach bardzo
niższych. Telefon 432. 462x

SLIWOWICA PASCHALNA STARA I TEGOROCZNA

שליבוביטץ פאשאלני
A. SCHWARTZ
Kraków, ul. Krakowska 24. Telef. 123-36
Ceny konkurencyjne. 585x

JASNEJ SŁONCA

NAJLEPIZA ZAPRAWA DO PODŁÓG
ODWIEŻA ZNIŻCZONE POADZKI, LINOLEUM
I FARBUEJE MOMENTALNIE BIAŁE PODŁOGI
NA MAHOŃ LUB ORZECH CIEMNY.

Suknie i okrycia wiosenne

wedle najnowszych żurnal, wykonuje szybko
i starannie, po cenach nader przystępnych, pra-
cownia krawiecka „Ognisko Pracy” w Krako-
wie, ul. Mikołajska 9, II. piętro. — Zamówienia
przyjmuje się codziennie, z wyjątkiem sobót od
godz. 11—1. Dla Pań z prowincji specjalne udo-
godnienia. — Telefon Nr. 158-21.

TROCHE HUMORU

— Bądź tak dobra i potrzymaj mi portfel, aż się
zważę.

Wollen Sie

trotz Ihrer Berufsarbeit die Verbindung mit den
grossen geistigen Strömungen unserer Zeit nicht
verlieren —

Wollen Sie

völlig parteilose sachliche Informationen über
wichtige kulturpolitische Vorgänge —

Wollen Sie

für wenig Geld in kurzweiliger Form einen Über-
blick über das literarische und geistige Leben der
Gegenwart —

Dann lesen Sie

DIE LITERARISCHE WELT

Die Nummern enthalten:

Artikel über aktuelle Zeitfragen / Reformen über
Theater und Film / Novellen, Skizzen, Erzäh-
lungen / Kritische Übersicht über alle wichtigen
Neuerscheinungen von namhaften Autoren / Bil-
der, Glossen, Anekdoten u. a.

Senden Sie untenstehenden Abschnitt als Druck-
sache ein und

Sie erhalten 4 Wochen kostenlos
„Die Literarische Welt“
gegen Einsendung d. Portos (—,50 Zł. in interna-
tionalen Antwortscheinen).

Bitte ausschneiden

An die Literarische Welt, Verlagsges. m. b. H.,
Berlin W. 50, Passauer Strasse 34 N. D.

Ich bitte mir kostenlos 4 Wochen „Die Litera-
rische Welt“ zu senden.

Name: _____
Ort und Strasse: _____
Beruf: _____

Spezialny gatunek **KARPI** tuczonych o
pierwszorzę-
dnej jakości
oraz
ZYWE RYBY WISLANE
poleca:
FR. PFORTNER, KRAKOW
UL. BOŻEGO CIAŁA 21.

P. MONDSCHNEIN
519x
KRAWIEC DAMSKI
zawiadamia, że przeniósł zakład krawiecki z ul. Wolnica 4
NA UL. POSELSKA 20, II. p.

NOWA PREMJA DLA PRENUMERATORÓW „NOWEGO DZIENNIKA”!

Kontynuując akcję premii dla naszych Szan. Prenumeratorów we formie cennych i wart-
ściowych dzieł z zakresu wiedzy i literatury żydow-
skiej, jak i ogólnej — dajemy jako dalszą premię

4 świetne przekłady z literatury żydowskiej, a mianowicie:

I. „Płomienie i zgliszcza”

Księga zbiorowa zawierająca najwybitniejsze utwo-
ry następujących pisarzy żydowskich: I. L. Unochi
— Pożar, I. M. Welsenberg — Ojciec i synaiko
wie — Pomnik, Z. Segalowicz — Złote parwo, J. Ro-
senfeld — Konkurentka, J. Mastbaum — Z zachod-
nem słońcem (z listu Żyda do chrześcijanek), D. Frisz-
man — Jiskor, I. L. Perec — Kuglarz i Kabałiści,
E. Kaganowski — Miel, H. D. Numberg — Fligel-
man, Szalom Asz — W noc karnawałową, L. Szapiro
— Krzyż.

Przekład z żydowskiego — Sania Wagmana.
Przedmowę napisał — Dr. M. Kanfer.

Okladkę (w 3 kolorach) rysował I. Tykociński. Ty-
tułowa strona utworów ozdobiona są 20 rysunkami
winiętami artystów malarzy: z Tykocińskiego, M.
Apfelbauma, J. Seidenbeutla B. Kraiki, A. Herszafca
i M. Weimrauba. Ponadto książka zawiera odbitkę
na papierze kred. z obr. J. Lichtensteina: „Kabałiści”

II. „Z Nieznanego Świata”

Opowieści chasydzkie i ludowe
nieśmiertelnego I. L. PERECA w przekładzie
SAMUELA WOŁKOWICZA

Przedmowa Dr. I. Schipera

Książka wydana wytwornie — drukowana na pięk-
nym, bezdrzewnym papierze, oadobiona artystyczna
okładka art. mal. I. Tykocińskiego, stanowiąc będzie
ozdobę każdego księgozbioru.

III. „Romans Koniokrada”

Fascynująca powieść znakomitego autora „W lasach
polskich” — Józefa Opatosza.

IV.

„Cyłka z lasu”

Wspaniały romans Z. Segalowicza — w przekładzie
Pauliny Appenzlakowej.

Jeden z najlepszych utworów znakomitego pisarza

Cena księgarska 20 Zł., cena księgarska pojedynczej książki 5 Zł. Dla naszych sta-
łych prenumeratorów cena wszystkich 4 dzieł 8 Zł., cena pojedynczej książki 2 Zł.

Dla Prenumeratorów z prowincji tylko za nadesłaniem należytości z góry, już wraz
z portem poleconem: za jedną książkę Zł. 3-20, za wszystkie cztery Zł. 9-80.

PRENUMERATA: w Krakowie i na prow. miesięczn. Zł. 6'00 kwartał Zł. 18'00
w Krakowie z odnośn. do domu „ „ 6'20 „ „ 18'60
Na prowincji z przesyłką pocztową „ „ 6'60 „ „ 19'80
Zagranicą, przesyłką pocztową „ „ 10'60 „ „ 30'00

„NOWY DZIENNIK” wychodzi codziennie także w niedzielę i dni poświęte

OGŁOSZENIA: Podstawa obliczeń jest 1 milimetr w jednym łamie. — Strona z
tekstem i nadesłaniem ma 2 łamy po 74 milim. — Strona z tekstem 6
łamów po 37 milim. — Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów
CENY w złotych: 1 strona 1'25. — Tekst 1'— Nadesłane 0'75. — Za tekstem
0'25. — Drobne od słowa 0'20. Dla poszukujących pracy 0'10. — Gratula-
cje 12'50. — Za zastrzeżenie miejsca dodaje się 25%.